

தண்டியலங்காரம்

பருவம் - V CC10 கற்பித்தல் :6 தரப்புள்ளி : 5 பாடக்குறியீட்டு எண் : 18K5T10

நோக்கம் : அணி இலக்கணக் கோட்பாட்டைப் பயிற்றுவித்தல்

பயன் : அணி இலக்கியத்தின் இன்றியமையாமையை அறியச்செய்தல்.

அலகு - 1

தன்மையணி, உவமை அணி

அலகு - 2

உருவக அணி, தீவக அணி, வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி

அலகு - 3

வேற்றுமை அணி, ஒட்டணி, அதிசயவணி, தற்குறிப்பேற்றணி

அலகு - 4

நுட்ப அணி, இலேச அணி, நிரனிறையணி, சுவையணி

அலகு - 5

தம்மேம்பாட்டுரையணி, பரியாயவணி, சிலேடையணி, ஒப்புமைக் கூட்டு அணி, மாறுபடு புகழ் நிலையணி, புகழாப்புகழ்ச்சியணி, வாழ்த்தணி, பாவிக அணி.

பாடநூல் : தண்டியலங்காரம், கழக வெளியீடு.

(அனைத்து அலகுகளிலும் வினாக்கள் சமமாக அமைதல் வேண்டும்)

தண்டியலங்காரம்

பருவம் - V CC10 கற்பித்தல் :6 தரப்புள்ளி : 5 பாடக்குறியீட்டு எண் : 18K5T10

நோக்கம் : அணி இலக்கணக் கோட்பாட்டைப் பயிற்றுவித்தல்

பயன் : அணி இலக்கியத்தின் இன்றியமையாமையை அறியச்செய்தல்.

அலகு - 1

தன்மையணி, உவமை அணி

அலகு - 2

உருவக அணி, தீவக அணி, வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி

II. பொருளணியியல்

பொருளினால் ஆகும் அணிகளின் இயல்பைக் கூறுவதால் இவ்இயல் 'பொருளணியியல்' என்னும் பெயரைப் பெற்றது. இவ்இயலில் சொல்லினால் ஆகிய அணிகளும் சில கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் பெரும்பான்மை கருதி இப்பெயர் சூட்டப்பட்டது. இவ்இயல் 64 நூற்பாக்களைக் கொண்டது.

காப்புச் செய்யுள் - கலைமகள் வணக்கம்

என்னை உடையாள் கலைமடந்தை எவ்உயிர்க்கும்
அன்னை உடைய அடித்தளிர்கள் - இன்அளிசூழ்
மென்மலர்க்கே கன்றும் எனஉரைப்பர் மெய்இலா
வன்மனத்தே தங்குமோ வந்து.

பொருள் : மிகவும் தாழ்ந்தவனான என்னையும் கலைமகள் அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளாள். எல்லா உயிருக்கும் தாயாக விளங்கும் அவள் தளிர் போன்ற மெல்லிய திருவடிகளைப் பெற்றவள். அத்தளிர் அடிகள் இனிதாகிய இசையைப் பாடுகின்ற வண்டுகள் சூழும் மென்மையான மலர்களை மிதிப்பினும் கன்றிப் போகும் தன்மையன என்று சொல்லுவார். அத்தன்மை கொண்ட அடிகள் உண்மையற்ற கடினமாகிய என் கல்மனத்தின்கண் நிலைத்து நின்றன.

பொருளணிகளின் வகைகள் (35)

26. தன்மை¹ உவமை² உருவகம்³ தீவகம்⁴
பின்வரு நிலையே⁵ முன்ன விலக்கே⁶
வேற்றுப் பொருள்வைப்பே⁷ வேற்றுமை⁸ விபாவனை⁹
ஒட்டே¹⁰ அதிசயம்¹¹ தற்குறிப் பேற்றம்¹²
ஏது¹³ நுட்பம்¹⁴ இலேசம்¹⁵ நிரல்நிறை¹⁶
ஆர்வ மொழி¹⁷ சுவை¹⁸ தன்மேம் பாட்டுரை¹⁹
பரியா யம்மே²⁰ சமுயிதம்²¹ உதாத்தம்²²
அரிதுணர் அவருதி²³ சிலேடை²⁴ விசேடம்²⁵
ஒப்புமைக் கூட்டம்²⁶ மெய்ப்படு விரோதம்²⁷
மாறுபடு புகழ்நிலை²⁸ புகழாப் புகழ்ச்சி²⁹
நிதரிசனம்³⁰ புணர்நிலை³¹ பரிவருத் தணையே³²
வாழ்த்தொடு³³ சங்கீ ரணம்³⁴ பா விகம்³⁵ இவை
ஏற்ற செய்யுட்(கு) அணிஏழ் ஐந்தே.

[இ - ன்] 1. தன்மையணி 2. உவமையணி 3. உருவகவணி 4. தீவகவணி
5. பின்வருநிலையணி 6. முன்ன விலக்கணி 7. வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி
8. வேற்றுமையணி 9. விபாவனையணி 10. ஒட்டணி 11. அதிசயவணி

12. தற்குறிப்பேற்றவணி 13. ஏதுவணி 14. நுட்பவணி 15. இலேசவணி
16. நிரல்நிறையணி 17. ஆர்வமொழியணி 18. சுவையணி 19. தன்மேம்
பாட்டுரையணி 20. பரியாயவணி 21. சமாயிதவணி 22. உதாத்தவணி 23.
அவநுதியணி 24. சிலேடையணி 25. விசேடவணி 26. ஒப்புமைக் கூட்ட
வணி 27. விரோதவணி 28. மாறுபடு புகழ்நிலையணி 29. புகழாப் புகழ்ச்சி
யணி 30. நிதரிசனவணி 31. புணர்நிலையணி 32. பரிவருத்தனையணி 33.
வாழ்த்தணி 34. சங்கீரணவணி 35. பாவிசவணி என்னும் முப்பத்தைந்து
அணிகளும் பொருத்தமுடைய செய்யுட்கு உரியன ஆகும்.

1. தன்மையணி

ஒரு பொருளின் இயல்புத் தன்மையை நேரில் கண்டாற் போல
உள்ளபடி விளக்குவது தன்மையணி ஆகும். தன்மை என்பதற்கு இயற்கை
(இயல்பு) என்பது பொருள். இதனைத் தன்மை நவீற்சி என்றும்
குறிப்பிடுவர். வடநூலார் இதனைச் 'சுவபாவோக்தி அலங்காரம்' என்பர்.

தன்மை அணியின் இலக்கணம்

27. எவ்வகைப் பொருளும் மெய்வகை விளக்கும்
சொன்முறை தொடுப்பது தன்மை ஆகும்.

[இ - ள்] எவ்வகைப்பட்ட பொருளாக இருப்பினும் அப்பொருளின்
தன்மையைப் பல வகையிலும் நேரில் காண்பதைப் போல (உள்ளதை
உள்ளவாறே) விளக்கமாகச் சொற்களால் முறையாகத் தொடுத்து உரைப்பது
தன்மையணி ஆகும்.

தன்மை அணியின் வகைகள் (4)

28. அதுவே,

பொருள்¹ குணம்² சாதி³ தொழிலொ(டு)⁴ புலனாம்.

[இ - ள்] அத்தன்மையணியாவது 1. பொருள் 2. குணம் 3. சாதி 4. தொழில்
என்னும் நான்கன் அடிப்படையில் புலப்படும்.

இவ்வியல்பால் அவை பொருள் தன்மையணி, குணத்
தன்மையணி, சாதித் தன்மையணி, தொழில் தன்மையணி எனப் பெயர்
பெறும்.

1. பொருள் தன்மை

ஒரு பொருளிடத்து உள்ள பலவகை இயல்புகளையும் மாறாமல்
உள்ளபடி அழகுபடுத்திக் கூறுவது பொருள் தன்மை ஆகும்.

[எ - டு] நீல மணிமீடற்றன்;¹ நீண்ட சடைமுடியன்;²

நூல்அணிந்த மார்பன்;³ நுதல்விழியன்;⁴ - தோல்உடையன்;⁵

கைம்மான் மரியன்;⁶ கனல்மழுவன்;⁷ கச்சாலை

எம்மான் இமையோர்க்கு(கு) இறை.

பொருள் : திருக்கச்சாலை என்னும் திருத்தலத்தில் விரும்பி உறைபவன் சிவபெருமான். அவன் எம்மை ஆண்டு கொண்டதோடு தேவர்களின் தலைவனாகவும் விளங்கும் பெருமை கொண்டவன். அப்பெருமான் 1.நீலமணி போன்ற கரிய கண்டத்தை உடையவன் 2.நீண்டு தாழ்த்த திருச்சடையினன் 3.முப்புரி நூல் அணிந்த அழகிய மார்பினன் 4.நெற்றியிலும் கண்ணை உடையவன் 5.புலித்தோலால் ஆகிய ஆடையினை அணிந்தவன். கைகளில் 6. மான் கன்றையும் 7.கனல் போன்ற மழுவையும் தாங்கியவன்.

சிவபெருமானைச் சிறப்பிக்கும் இப்பாடலில் கண்டம் முதலான பல பொருள்களின் தன்மைகள் உள்ளபடி காட்டப் பட்டமையால் பொருள் தன்மையாயிற்று.

2. குணத்தன்மை

குணத்தில் உள்ள பல்வகைத் தன்மைகளை உள்ளபடி அழகுற எடுத்துரைப்பது குணத்தன்மை ஆகும்.

[எ - ஓ] உள்ளம் குளிர்¹ உரோமம் சிலிர்த்(து)² உரையும் தள்ள³ வீழி நீர்அரும்பத்⁴ தன்மறந்தாள்⁵ - புள்அலைக்கும் தேன்தா மரைவயல்கீழ் சில்லைத் திருநடம்செய் பூந்தா மரைதொழுத பொன்.

பொருள் : பறவை கூட்டங்கள் வருத்துகின்ற தேன் நிறைந்த தாமரையை உடைய வயல்களால் சூழப்பட்டது திருத்தில்லை என்னும் திருத்தலமாகும். அவ்ஊரில் அமைந்த பொன்அம்பலத்தின்கண் திருக்கூத்து இயற்றுபவன் நடராசப்பெருமான். அக்கடவுளின் அழகிய திருவடித் தாமரையைப் பொன்னை ஒத்த ஒரு பெண் தொழுதாள். தொழுதவுடன் அவளுடைய 1.உள்ளம் குளிர்ச்சியடைந்தது 2.மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தது 3.சொற்கள் தடுமாறின 4.கண்ணிலே நீர் பெருகியது 5.தன்னையும் மறந்தாள்.

இச்செய்யுள் தில்லை நடராசப் பெருமானின் திருக்கூத்தைக் கண்டு தொழுத பெண்ணின் மகிழ்ச்சியாகிய குணத்தை எடுத்துரைப்பதால் குணத்தன்மையாயிற்று.

3. சாதித்தன்மை

ஒரு சாதிக்குரிய பல்வகைப் பொதுத்தன்மைகளை அழகுபடுத்திக் கூறுவது சாதித்தன்மை ஆகும். சிறப்பும் பொதுவும் ஆகிய தன்மைகள் பல ஒத்துக் காணப்படுவது சாதியாகும்.

[எ - ஓ] பத்தித் தகட்ட¹ கறையிடற்ற² பைவிரியும் துத்திக்³ கவைநாத்⁴ துளைஎயிற்ற⁵ - மெய்த்தவத்தோர் ஆகத்தான் அம்பலத்தான் ஆரா அமு(து)அணங்கின் பாகத்தான் சூடும் பணி.

பொருள் : உண்ணாத அமுதத்தைப் போன்று சிறந்து விளங்குபவள் உமாதேவி. அவளைச் சிவபெருமான் தன்னுடைய இடப்பாகமாகக் கொண்டுள்ளான். அப்பெருமான் தில்லைப் பொன்னம்பலத்தில் நின்று கூத்தாடும் இயல்பினன். அவனே உண்மைத் தவத்தினை இயற்றுவோர் மனத்தில் நிலைபெற்று நிற்பவன். அச்சிவபெருமான் தன்மீது பாம்புகளை அணியாக அணிந்துள்ளான்.

அப்பாம்புகள் 1. ஒழுங்குற அமைந்த கோடுகள் பொருந்திய வயிற்றை உடையன 2. நஞ்சு நிறைந்ததால் ஆகிய கரிய நிறமுடைய கழுத்தை உடையன 3. விரிந்த படத்தில் பிறையை ஒத்த புள்ளிகளைப் பெற்றிருப்பன 4. இரண்டாகப் பிளவுபட்ட நாக்கை உடையன 5. நஞ்சைப் பிற உயிர்ப்பொருள்கள் மீது செலுத்துவதற்கேற்ற நுண்ணிய துளை கொண்ட பற்களை உடையனவாம்.

பணி என்னும் சொல் பலபொருள் ஒரு சொல். இச்சொல் பொன்னால் ஆகிய பலவகை அணிகளையும் குறிக்கும். உயிரினமாகிய பாம்பையும் குறிக்கும். ஈண்டு இச்சொல் பாம்பைக் குறித்தது. பாம்பினங்கள் நஞ்சுடையவை; நஞ்சற்றவை என இருவகைப்படும். அவற்றுள் நஞ்சுடைய நல்ல பாம்பினது தன்மைகள் பல இப்பாடலில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகையால் இது சாதித்தன்மை ஆயிற்று.

4. தொழில் தன்மை

தொழிலில் உள்ள பல்வேறு தன்மைகளை உள்ளபடி அழகுபடுத்திக் கூறுவது தொழில் தன்மையாகும்.

[எ - 6]: 1 சூழ்ந்து¹ முரண்(று)அணவி² வாசம் துதைந்(து)ஆடித்³
தாழ்ந்து⁴ மதுநுகர்ந்து⁵ தா(து)அருந்தும்⁶ - வீழ்ந்தபெரும்
பாசத்தார் நீங்காப் பரஞ்சூடரின் பைங்கொன்றை
வாசத்தார் நீங்காத வண்டு.

பொருள் : பாசமாகிய ஆணவ மலத்திலிருந்து நீங்கியவர்கள் முத்தர்கள். அவர்களை விட்டு நீங்காதவன் பரஞ்சோதியாக விளங்கும் சிவபெருமான். அப்பெருமான் நறுமணத்தை உடைய பசுமையாகிய கொன்றைப்பூ மாலையைச் சூடியவன். 1. அம்மாலையை விட்டு வண்டுகள் அகலாமல் காணப்பட்டன 2. அவை கூட்டமாகக் கூடி நின்று இசையை எழுப்பின 3. ஒருங்கே சென்று அம்மலர்களின் மணத்தை நுகர்ந்தன 4. பின்னர் மேலே பறந்து சென்றன 5. மீண்டும் விருப்பத்துடன் கீழே வந்து மலர்களில் அமர்ந்து தேனைக் குடித்தன 6. மகரந்தத் துகள்களை உண்டன.

இப்பாடலில் தேனை உண்ணுதலில் நடைபெறும் பலவகைத் தொழில்களின் தன்மை பேசப்படுவதால் தொழில்தன்மை ஆயிற்று.

[எ - ௮] : 2

மான்தோல் பள்ளி மகவொடு முடங்கி
 ஈன்பிணவு ஒழியப் போகி நோண்காழ்
 இரும்புதலை யாத்த திருந்துகணை விழுக்கோல்
 உளிவாய்ச் சுரையின் மினிர மிண்டி
 இருநிலக் கரம்பைப் படுநீறு ஆடி
 நுண்புல் அடக்கிய வெண்பல் எயிற்றியர்
 பார்வை ஆர்த்த பறைதாள் வீளவின்
 நீழல் முற்றில் நிலஉரல் பெய்து

(பெரும்பாண் 89- 96)

பொருள் : மான்தோல் படுக்கையில் அண்மையில் பெற்றெடுத்த குழந்தையோடு முடங்கிப் படுத்திருந்தாள் ஓர் எயிற்றி. மற்றவர்கள் வயிற் பாய்ந்த வலிய கோல்நுனியில் இரும்புப்பூண் செருகப்பட்ட உளிபோலும் வாயுடைய தோண்டு கருவியால் மண்ணைக் கீழ்மேலாகத் தோண்டினர். இதனால் கரிய நிலத்தில் எழுந்த புழுதி அப்பெண்களின் மேலே படிந்தது. இவ்வாறாக வெண்மையான பல்லை உடைய எயினப் பெண்கள் (எயிற்றியர்) மெல்லிய புல்லரிசியை வாரி எடுத்துக் கொண்டு வந்தனர். அவ்வரிசியை வீட்டு முற்றத்தில் பார்வை மான்கள் கட்டியிருக்கின்ற தேய்ந்த அடியை உடைய விளாமரத்தின் நிழலின்கண் அமைந்த நில உரலில் குற்றுவதற்காக இட்டனர்.

எறும்புகள் புற்றுக்களில் சேர்த்து வைத்திருந்த புல்லரிசியை எயினப் பெண்கள் எடுத்து வந்த தொழில் தன்மையை இப்பெரும்பாணாற்றுப்படைப் பகுதி காட்டுகிறது.

2. உவமையணி

(ஒருவன் தான் கூறக் கருதிய பொருளை அதனோடு ஒப்புமை உடைய மற்றொரு பொருளோடு இயைபுபடுத்திக் கூறுவது உவமை அணியாகும்.) கண்ட பொருளைக் கொண்டு காணாத பொருளினை விளங்கக் காட்டுவதும் உவமை அணியாகவே கருதப்படும். இவ்வமையே பிற அணிகளுக்கு எல்லாம் தாயாக விளங்கும் தன்மை கொண்டது. தமிழில் மிகப்பழமை வாய்ந்த நூலாக விளங்குவது தொல்காப்பியம். அந்நூலின் பொருளதிகாரத்துள் உவமை அணியின் இயல்புகள் 'உவமவியல்' என்னும் தனி இயலில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இதிலிருந்து உவமையின் தொன்மையையும் இருவகை வழக்கிலும் அது பெற்ற ஆளுமையையும் உணர முடிகிறது. இவ்வமையே அணியின் சிறப்பை,

உவமை என்னும் தவல் அருங் கூத்தி
 பல்வகைக் கோலம் பாங்குறப் புனைந்து
 காப்பிய அரங்கினுள் கவினுறத் தோன்றி
 யாப்பறி புலவர் இதயம்
 நப்பறு மகிழ்ச்சி பூப்பநடிக் கும்மே.

என்னும் சித்திர மீமாஞ்சையின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு எடுத்துரைக்கிறது.

உவமை அணியின் இயல்பை விரிவாகப் பேசும் தண்டியலங்காரம் அவ்உவமையினை 24 வகையாகப் பாகுபடுத்திக் கூறுகிறது.

✓ உவமை அணியின் பொது இலக்கணம் (3)

29. பண்பும்¹ தொழிலும்² பயனும்³என்று இவற்றின் ஒன்றும் பலவும் பொருளோடு பொருள்புணர்த்து ஒப்புமை தோன்றச் செப்புவது உவமை.

[இ - ள்] (1.பண்பு 2. தொழில் 3.பயன் ஆகியவற்றின் காரணமாக உவமை பிறக்கும்.) அது ஒன்றாகவோ பலவாகவோ வருகின்ற பொருளோடு பொருந்தும்படி வைக்கப்படும். இத்தன்மையால் கேட்போர் உணர்ந்து கொள்ளுமாறு ஒப்புமைப் புலப்படும் வண்ணம் எடுத்துரைப்பதே உவமை என்னும் அணியாகும்.

ஒன்றும் பலவும் பொருளோடு பொருள் புணர்த்தலாவது, ஒரு பொருளுக்குப் பொருந்தும் ஒரு பொருளைக் கூறுதல் ஒரு பொருளுக்குப் பொருந்தும் பல பொருளைக் கூறுதல் பல பொருளுக்குப் பொருந்தும் பல பொருளைக் கூறுதல் பல பொருளுக்குப் பொருந்தும் ஒரு பொருளைக் கூறுதல் என நான்கு வகையாக அமைத்துப் பாடுவதாகும்.

உவமையின் பகுதிகள்

உவமை அணியானது 1.பொருள் 2.உவமை 3.பொதுத்தன்மை என்னும் மூன்று கூறுகளை உடையது. இணைத்துச் சொல்லப்படுகின்ற பொருள்களுள் ஒப்புமையை அறிவித்தற்குத் காரணமாய் இருக்கும் பொருள் உபமானம்; அப்பொருளால் உவமிக்கப்படும் பொருள் உபமேயம் என்று அழைக்கப்படும். உபமானத்தை 'உவமை' எனவும் உபமேயத்தைப் 'பொருள்' எனவும் குறிப்பிடுவர். இவ்விரு பொருள்களுள் ஒன்றற்கொன்று இருக்கும் சமநிலை 'பொதுத்தன்மை' என்று கூறப்படும்.

தொல்காப்பியர் உவமைகளை (வினை, பயன், மெய்(வடிவம்), உரு(நிறம்) என நான்காகப் பாகுபடுத்தினார்.) ஆனால் தண்டியாசிரியர் வடிவத்தையும் நிறத்தையும் பண்பினுள் அடக்கி மூன்றாகக் கொண்டார்.

1. பண்பு உவமை

(பல பொருளுக்குரிய பொதுக்குணமாய் அமையாமல் ஒன்றற்குரிய சிறப்புக் குணமாய் அமைவது பண்பாகும். இதனைக் கூறி விளக்குவது பண்பு உவமையாகும்.) இப்பண்பில் வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை போன்றவையும் பிறவும் அடங்கும்.

[உ - டு] பவளத் தன்ன மேனி - நிர உவமை
(பவளத்தைப் போன்ற நிறம் அமைந்த உடல்)

வேய் புரை பணைத்தோள் - வடிவ உவமை
 (மூங்கிலைப் போன்று பருத்த தோள்)
 தெம்முனை இடத்தில் சேய்கொல் } எல்லை உவமை
 அம்மா அரிவை அவர்சென்ற நாடே }
 (நம்மை விட்டுத் தலைவன் பிரிந்து சென்ற நாடு பகைவர்
 முனையிடத்திலும் தொலைவு உடையதோ?)
 சேய்மை, அணிமை என்பனவும் அளவாகக் கொள்ளப்படும்.
 ஆதலால் எல்லையும் பண்பில் அடக்கப்பட்டது.

2. தொழில் உவமை

ஒரு பொருளின் புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிலினை உவமையாக
 எடுத்துரைப்பது தொழில் உவமையாகும்.

[எ - டு]: 1 அரிமா அன்ன அணங்குடைத் துப்பின்
 திருமா வளவன். (பட்டினப்பாலை .298 - 299)
 (பகைவர்க்கு அச்சத்தைத் தருகின்ற ஆண்சிங்கம் போன்ற திருமாவளவன்)
 கண்டார்க்கு அச்சத்தைத் தரும் தொழில் பற்றிச் சிங்கம்
 கரிகாலனுக்கு உவமையாகக் காட்டப்பட்டது.

[எ - டு]: 2 களிற்றிரை தெரிஇய பார்வல் ஒதுக்கின்
 ஒளித்(து)இயங்கு மரபின் வயப்புலி போல... காதலர் வர (அகம்-22)
 (யானையாகிய இரையைத் தின்னத் தேடி வரும் புலி பதுங்கி வரும். அது
 போலத் தலைவியைக் கூட வந்த தலைவன் பிறர் அறியாதவண்ணம்
 மறைந்து வருவான்.)
 தலைவியை அடைய வரும் தலைவனுக்கு யானையை
 வேட்டையாடும் புலியின் தொழில் உவமையாக்கப்பட்டதால் தொழில்
 உவமையாயிற்று.

3. பயன் உவமை

ஒன்றால் விளையும் பயனை உவமையாக்கிக் காட்டுவது பயன்
 உவமையாகும்.

[எ - டு] 1. மாரி யன்ன வண்கைத்
 தேர்வேள் ஆயைக் காணிய சென்மே (புறம். 133)
 (கைம்மாறு கருதாது உலகிற்கு முழையைத் தருகின்ற மேகத்தைப்
 போன்று எதிர்பாராமல் கொடுக்கின்ற தன்மை உடையவன் தேரை உடைய
 ஆய் அண்டிரன்)

ஆய் அண்டிரனின் கொடையால் விளையும் பயனுக்கு மழையின்
 பயனை உவமையாக்கியதால் இது பயன் உவமைக்கு எடுத்துக்காட்டாயிற்று.

1. ஒரு பொருளுக்கு ஒரு பொருள்

[எ - டு] செல்வான் அன்ன மேனி (அகம். க. வா)
 (சிவந்த வானத்தைப் போன்று நிறம் பொருந்தியது
 சிவபெருமானின் திருமேனி)

இதில் சிவனாகிய ஒரு பொருளுக்குச் செவ்வானமாகிய ஒரு பொருள் உவமையாயிற்று.

2. ஒருபொருளுக்குப் பல பொருள்

[எ - ஓ] அவ்வான்,

இலங்குபிறை அன்ன விளங்குவால் வைவயிற்று (அகம். க. வா)
(வானத்தில் விளங்குகின்ற பிறைச்சந்திரனின் வெண்மையைப் போன்று சிவபெருமானின் பற்கள் ஒளி வீசின)

இதில் ஒரு பொருளாக அமைந்த பிறை பலவாகிய பற்களுக்கு உவமையாயிற்று.

3. பல பொருளுக்குப் பல பொருள்

[எ - ஓ] களிற்றுளரி

சுறவினத் தன்ன வானோர் மொய்ப்ப
மரீஇயோர் அறியாது மைந்துபட் டன்றே (புறம். 13)
(பகைவரை மோதுகின்ற சுறாமீன் கூட்டத்தைப் போன்று வாட்படை வீரர்கள் தன்னைச் சூழத் தன் மீது ஏறிய பாகரையும் அறியாது மிகுந்த மதத்தைக் கொண்டது யானை.)

இதில் பலவாகிய சுறாமீன்கள் பலராகிய வான் வீரர்களுக்கு உவமையாயின.

4. பல பொருளுக்கு ஒரு பொருள்

[எ - ஓ] பெரும்பெயர்க் கரிகாலன் முன்னிலைச் செல்லாப்

பீடின் மன்னர் போல

ஓடுவை மன்னால் வாடைநீ எமக்கே. (அகம். 125)

(கரிகாற் சோழனின் முன்னே செல்லாத வலியற்ற அரசர் புறமுதுகிட்டு ஓடுமாறு போல வாடைக்காற்றே நீ என் தலைவன் வர ஓடுவாய்!)

இதில் பலராகிய மன்னர்களுக்கு ஒரு பொருளாகிய வாடைக் காற்று உவமையாயிற்று.

ஒருங்கு வருதல்

(பண்பு, தொழில், பயன் என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றே அன்றி இரண்டும் மூன்றும் உவமையாக வரும்.)

1. வடிவப் பண்பும் தொழிலும் ஒருங்கு வருதல்

[எ - ஓ] காண யானை கைவீடு பசுங்கழை

மீனெறி தூண்டிலின் நிவக்கும்

காணநாடன்

(குறுந் .54)

(காட்டின் கண் வாழும் யானை தன் துதிக்கையால் ஒரு மூங்கிலைப் பற்றி இழுத்துப் பின் விட்டது. அம்மூங்கில் மீன்பிடிக்கும் தூண்டில் போல மேல் நிமிர்ந்து எழுகின்ற சிறப்பினை உடைய காட்டுக்குத் தலைவன்)

இப்பாடல் தொடரில் வளைந்த வடிவப்பண்பு விருட்டென எழுந்த தொழில் ஆகிய இரண்டும் உவமிக்கப்பட்டன.

2. நிறப்பண்பும் தொழிலும் ஒருங்கு வருதல்

[எ - ஓ] காந்தள்

அணிமலர் நறுந்தாது ஊதும் தும்பி

கையாடு வட்டிலின் தோன்றும்.

(அகம் .108)

(அழகிய காந்தள் பூவினிடத்து ஒரு வண்டு மணம் பொருந்திய மகரந்தத்தை மொய்த்தது. அது கையில் வைத்து ஆடப்பெறும் வட்டாடு கருவியை ஒத்திருந்தது).

இப்பாடல் தொடரில் கையிலிருந்து எழும்பும் கரிய வட்டாடு கருவிக்குக் காந்தளில் மொய்த்த வண்டு, நிறப்பண்பாலும் தொழிலாலும் உவமிக்கப்பட்டது.

(அ). உவமையின் வகைகள் (24)

30. அதுவே,
விரியே¹ தொகையே² இதர விதரம்³
உரைபெறு சமுச்சயம்⁴ உண்மை⁵ மறுபொருள்⁶
புகழ்தல்⁷ நிந்தை⁸ நியமம்⁹ அநியமம்¹⁰
ஐயம்¹¹ தெரிதரு¹² தேற்றம்¹³ இன்சொல்¹⁴
எய்திய விபரீதம்¹⁵ இயம்புதல்¹⁶ வேட்கை¹⁷
பலபொருள்¹⁸ விகாரம்¹⁹ மோகம்²⁰ அபூதம்²¹
பலவயின் போலி²² ஒருவயின் போலி²³
கூடா உவமை²⁴ பொதுநீங்கு²⁵ உவமை²⁶
மாலை²⁷ என்னும் பாலது ஆகும்.

[இ - ள்] மேல் விளக்கப் பெற்ற உவமை யணி

1. விரி உவமை	2. தொகை உவமை
3. இதர விதர உவமை	4. சமுச்சய உவமை
5. உண்மை உவமை	6. மறுபொருள் உவமை
7. புகழ்தல் உவமை	8. நிந்தை உவமை
9. நியம உவமை	10. அநியம உவமை
11. ஐய உவமை	12. தெரிதரு தேற்ற உவமை
13. இன்சொல் உவமை	14. விபரீத உவமை
15. இயம்புதல் வேட்கை உவமை	16. பலபொருள் உவமை
17. விகார உவமை	18. மோக உவமை
19. அபூத உவமை	20. பலவயின் போலி உவமை
21. ஒருவயின் போலி உவமை	22. கூடா உவமை
23. பொதுநீங்கு உவமை	24. மாலை உவமை
- என்னும் இருபத்து நான்கு வகைப்படும்.

1. விரிஉவமை

பொருளுக்கும் உவமைக்கும் இடையில் பொதுத்தன்மை வெளிப்பட்டு நிற்பது. பண்பு முதலியன வெளிப்பட்டு நிற்பதும் விரிவுவமையே ஆகும்.

[எ - ஓ] பால்போலும் இன்சொல்¹ பவளம்போல் செந்துவர்வாய்²
சேல்போல் பிறழும் திருநெடுங்கண்³ - மேலாம்
புயல்போல் கொடைக்கைப்⁴ புனல்நாடன் கொல்லி
அயல்போலும் வாழ்வ(து) அவர்

பொருள் : சான்றோரால் பெருமை உடையதாகப் போற்றப்படுவது மழை. அதனைப் போன்று கைம்மாறு கருதாது வாரி வழங்கும் கையை உடையவன் நீர்நாட்டுத் தலைவனாகிய சோழன். அவனுக்கு உரிமை உடையது கொல்லி மலை. அதன் பக்கத்தைத் தன் வாழிடமாகக் கொண்டவள் ஒரு பெண். அவள் 1. பால் போன்ற இனிய சொற்களைப் பேசுபவள் 2. பவளம் போன்று சிவந்து விளங்குகின்ற வாயினை உடையவள் 3. நீரில் பிறழ்கின்ற சேல் மீனைப் போன்ற அழகிய நீண்ட கண்களை உடையவள். இப்பாடலில்

1. பால் போலும் இன்சொல் - என்பதில் இனிமை (பண்பு)
2. பவளம் போல் செந்துவர்வாய் - என்பதில் செம்மை (நிறப்பண்பு)
3. சேல்போல் பிறழும்... கண் - என்பதில் பிறழ்தல் (தொழில்)
4. புயல் போல் கொடைக்கை - என்பதில் கொடுத்தல் (பயன்)

என்னும் பொதுப்பண்புகள் வெளிப்பட்டு நின்றன. ஆகையால் இது விரிஉவமை ஆயிற்று.

2. தொகை உவமை

(பண்பு, தொழில், பயன் ஆகிய தன்மைகள் மறைந்து (தொக்கு) நிற்பது தொகை உவமை ஆகும்.) அஃதாவது இன்ன தன்மை குறித்து உவமை கூறப்பட்டுள்ளது என்னும் பொதுத்தன்மை வெளிப்பட்டு வாராமல் மறைத்துக் கூறப்படுவதே தொகை உவமை ஆகும்.

[எ - ஓ] தாமரை வாண்முகத்துத்¹ தண்தரளம் போல்முறுவல்²
காமரு வேய்புரைதோள்³ காரிகையீர்! - தேமருவும்
பூங்குழலின் வாசப் பொறைசுமந்து நொந்ததோ
பாங்குழலும் தென்றல் பரிசு

பொருள் : 1. தாமரையைப் போன்ற ஒளியுடைய முகம் 2. குளிர்ந்த முத்தினைப் போன்ற புன்னகை 3. அழகு பொருந்திய மூங்கில் போன்ற தோள் ஆகிய தோற்றப் பொலிவுடைய பெண்களே! உங்களின் பக்கத்தில் தென்றல் காற்று வீசும். அக்காற்று உங்களுடைய தேன் பொருந்திய பூக்கள் நிறைந்த கூந்தலின்கண் உள்ள நறுமணமாகிய பாரத்தைத் தாங்கிச் செல்லும். அவ்வருத்தம் காரணமாகவோ அது மெல்லிய உருவத்தைப் பெற்றுள்ளது. இதனை எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

தாமரை வாண்முகம் - உவம உருபு(போன்ற) மறைந்துள்ளது
 தரளம் போல் முறுவல் } இவற்றுள் போல், புரை என்னும்
 வேய் புரை தோள் } உவமஉருபுகள் வெளிப்பட்டு
 வந்துள்ளன.

தாமரையைப் போன்ற மலர்ச்சியுடைய முகம்; முத்தினைப் போன்ற வெண்மையான பற்கள்; மூங்கிலைப் போன்ற வடிவுடைய தோள் என்னும் பொதுத்தன்மைகள் மறைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. எனவே இப்பாடல் தொகை உவமையாயிற்று.

3. இதர விதர உவமை

பொருள் ஓரிடத்து உவமையாகவும் உவமை ஓரிடத்துப் பொருளாகவும் ஒரு தொடருக்குள்ளே இரண்டடிகளாய் அமையப்படுவது இதரவிதர உவமையாகும். (இதரவிதரம்- ஒன்றற்கு ஒன்று.)

[எ - ஓ] களிக்கும் கயல்போலும் நும்கண்; நும்கண் போல் களிக்கும் கயலும் கனிவாய்த் - தளிர்க்கொடியீர்!
 தாமரைபோல் மலரும் நும்முகம்; நும்முகம்போல் தாமரையும் செவ்வீ தரும்.

பொருள் : கொவ்வைப் பழம் போன்ற சிவந்த இதழையும் தளிர்ரோடு கூடிய கொடி போன்ற இடையையும் உடைய பெண்களே! செருக்கினை உடைய கயல்மீன்களைப் போன்ற தன்மையுடையவாய் உம்முடைய கண்கள் காணப்பட்டன. அக்கண்களைப் போலக் கயல்மீன்களும் செருக்கினை உடையவாய்த் திகழ்கின்றன. மேலும் உங்களுடைய முகமோ தாமரை மலரைப் போல் மலர்ந்து காணப்படுகிறது. அத்தாமரை மலரோ அழகு உடைய உங்கள் முகத்தினை ஒத்துக் காணப்படுகிறது. ஒரு தொடரில் இரண்டடிகளாய்க்

கண்ணுக்குக் கயல்மீனும் அக்கயல்மீனுக்குக் கண்ணும் உவமை. முகத்திற்குத் தாமரையும் தாமரைக்கு முகமும் உவமை.

இவ்வாறு உவமைகளும் பொருள்களும் ஒன்றற்கு ஒன்று உவமையாய் அழகு செய்தமையால் இப்பாடல் இதர விதர உவமையாயிற்று.

[எ - ஓ] : 2 தளிபெற்று வைகிய தண்கனை நீலம்
 அளிபெற்றார் கண்போல் அலரும் - அளிபெற்ற
 நல்லார் திருமுகத்து ஆற்ற அளிபெற்ற
 கல்லாரம் போல்மலரும் கண்.

பொருள் : மழையை ஏற்றுக் கொண்டதால் குளிர்ச்சியைப் பெற்றது கனை. அச்சுனையில் இருக்கும் நீலமலரானது தலைவனால் நலம் பாராட்டப்பெற்ற பெண்களின் கண்களைப் போல மலர்ந்திருந்தது. தலைவனின் அருளைப்பெற்ற மகளிருடைய அழகிய முகத்தில் அமைந்த குளிர்ச்சியுடைய கண்கள் அந்நீலமலர்களைப் போல மலர்ந்தன.

நீண்ட பெண்களின் கண்ணாணிப் போல் மலர்ந்தது.
அக்கண்கள் நீண்டவர்களைப் போல் மலர்ந்தன.
என்ப பொருளும் உவமையும் ஒன்றற்கு ஒன்று உவமையாய் அழகுசெய்தன.

4. சமுச்சய உவமை

ஒன்றை ஒப்பது ஒரு காரணத்தால் அன்றி வேறு பலவற்றானும் ஒக்கும் எனக் கூறுவது சமுச்சய உவமையாகும். (சமுச்சயம் - கூட்டம்; இரண்டு மூன்று முதலியவற்றின் கூட்டம்.)

[எ - று] அளவே வயு (வ)ஒப்ப(து) அகாழியே பச்சை
இளவேய் நிறத்தானும் ஏய்க்கும் - துளவேய்
கலைக்கூழர் போர்துளக்கும் கார்அவுணர் வீரம்
தொலைக்கூ(ம்)அர் ஏறுகைப்பான் தோள்.

பொருள் : நிறத்துழாய் மானையை அணிந்தவள் கலைக்கலாகிய கண்ணி (துரக்கை) ஆவாள். அவள், போர்க்களத்தின்கண் பகைவரை நடுங்கச் செய்யும் கரிய நிறத்தை உடைய அகரின் வீரத்தை அழிப்பவள். ஆண் சிங்கத்தை மார்தியாகக் கொண்ட வள். அவளுடைய தோள்கள் வளப்பம் பொருந்திய பசிய மூங்கிலுக்கு அவளானும் வாயானும் ஒப்பாகும். அவற்றையன்றிப் பகையை நிறத்திற்கும் ஒப்பவை யனவாம்.

இப்பாடலில் மூங்கிலானது கலைக்கலின் தோளுக்கு அணிவானும் வாயினானும் ஒப்பாவதோடு பகையையான நிறத்தினானும் ஒப்பாகும் எனக் கூறப்பட்டதால் சமுச்சய உவமையாயிற்று.

5. உண்ணமை உவமை

ஒரு பொருளுக்கு வேறொரு பொருளை உவமையாகக் கூறிப் பின்னர் அதனை மறுத்துப் பொருளைவையே கூறி முடிப்பது உண்ணமை உவமை ஆகும்.

[எ - று] தாமரை அகிறு முகமே;சது சங்க(கு)இவையும
காமருவணி(டு) அல்ல கருநெடுங்களை; - தேமருவ
வல்லியினை அல்லள்; இவள்ளி மணங்கவரும்
அல்லி மலரிக்கோதை யாள்.

பொருள் : இது தாமரை மலரன்று; முகமே இவையும் அழகு பொருந்திய வண்டுகள் அல்ல; கருவையுடைய நீண்ட கண்களைத் தேன் பொருந்திய கொடி அல்லள்; இவள் பெண்ணினை இத்தன்மை வாய்ந்த மறுப்புக்களைக் கொண்ட இவள், என் மணம் விருந்தும் அக இதுழ்களை உடைய பூவால் தொடுக்கப்பட்ட மானையினை உடையவள்.

இப்பாடலில் தாமரை, வண்டு, வல்லிக்கொடி ஆகியவை பெண்ணின் மறுப்பிற்கு உவமையாகக் காட்டப்பட்டன. பின்னர் அவை மறுக்கப்பட்ட முகம், கண், பெண் எனக் கூறப்பட்டதால் இது உண்ணமை உவமையாயிற்று.

6. மறுபொருள் உவமை

ஒரு பொருளுக்குப் பிறிதொரு பொருளை உவமையாகக் கூறி அப்பொருளுக்கு நிகராவதொரு பொருளைப் பின்னரும் வைத்து உவமிப்பது மறுபொருள் உவமையாகும்.

[எ - டு] அண்ணைபோல் எவ்வயிரும் தாங்கும் அனபாயா!
நின்னையார் ஒப்பார் நிலவேந்தர்? - அன்னதே
வாரிபுடை சூழ்ந்த வையுகத்திற்(கு) இல்லையால்
சூரியனே போலும் கூடர்.

பொருள் : ஒரு தாயானவள் தன் மகனைப் பல வழிகளிலும் பாதுகாப்பாள். அவளைப் போல உலகத்தில் உள்ள எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களையும் தாங்குபவன் அனபாயன். அவனுக்கு ஒப்பாக இவ்வலக மன்னர்களுள் எவரும் இலர். அதனைப் போலக் கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வலகத்துக்குச் சூரியனைப் போன்ற விளக்கும் இல்லை.

இப்பாடலில் (தாய்க்கு இணையாக) முன்னர் வைக்கப்பட்ட பொருள் அனபாயச் சோழன். பின்னர் வைக்கப்பட்ட பொருள் சூரியன். எனவே இப்பாடல் மறுபொருள் உவமையாயிற்று.

7. புகழ்தல் உவமை

உவமையைப் புகழ்ந்து உவமிப்பது புகழ்தல் உவமையாகும்.

[எ - டு] இரையோன் சடைமுடிமேல் எந்நாளும் தங்கும்
பிரையேர் திருநுதலும் பெற்ற - தரைகடல்சூழ்
பூவலயம் தாங்கும் அரவின் படம்புரையும்
பாவைநின் அல்குல் பரப்பு.

பொருள் : பாவையே! உன்னுடைய நெற்றி சிவபெருமானுடைய சடைமுடியை விட்டு நீங்காது எந்நாளும் இருக்கின்ற பிறைநிலவை ஒத்திருக்கிறது. உன்னுடைய அல்குல் தடமும் ஒலிக்கின்ற கடலால் சூழப்பட்டுள்ள நிலப்பரப்பைத் தாங்கும் ஆதிசேடனுடைய அகன்ற படப்பரப்பை ஒத்திருக்கின்றது. என்னே! நின் உருவத் தன்மை.

இப்பாடலில் பெண்ணின் நெற்றிக்கு உவமையாகக் காட்டப்பட்டது பிறை. அப்பிறை சிவபெருமானின் தலையை விட்டு நீங்காது எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டது. பெண்ணின் அல்குலுக்கு உவமையாகக் காட்டப்பட்டது பாம்பின் படம். அது நிலவுலகத்தைத் தாங்கும் ஆதிசேடனுடையது எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு உவமப் பொருள்களான பிறையும் பாம்பின் படமும் புகழப்பட்டதால் புகழ்தல் உவமை ஆயிற்று. உபமேயங்களாகிய நுதலும் அல்குல் பரப்பும் அடைவின்றிக் குறிப்பிடப் பெற்றன.

8. நிந்தை உவமை

(ஒரு பொருளுக்குக் கூறப்படும் உவமைப்பொருளைப் பழித்துச் சொல்லுவது நிந்தை உவமை ஆகும்.) (பொருளை உயர்த்தியும் உவமைப் பொருளை இகழ்ந்தும் கூறுதல்)

[எ - ஓ] மறுப்பயின்ற வாண்மதியும் அம்மதிக்குத் தோற்கும்
நிறத்தலரும் நேர்ஒக்கு மேனும் - சிறப்பு உடைத்துத்
தில்லைப் பெருமான் அருள்போல் திருமேனி
முல்லைப்பூங் கோதை முகம்.

பொருள் : தில்லைத் திருமன்றின்கண் கூத்தாடுகின்ற சிவபெருமான் கருணை உடையவன். அக்கருணையை ஒத்த மேனியினை உடையவள் தலைவி. அவள் முல்லைப் பூவால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையினை அணிந்தவள். அவளுடைய முகமானது, குற்றம் நீங்காத ஒளியை உடையதாகிய சந்திரனுக்கும் அதனைக் கண்டு வாடுகின்ற தாமரை மலருக்கும் உவமையாகும் சிறப்புடையதாம்.

இப்பாடலில் தலைவியின் முகத்திற்குக் களங்கமுடைய சந்திரன், குவியும் தாமரை என்னும் பழிப்பிற்குரிய பொருள்கள் உவமைகளாகக் காட்டப்பட்டன. ஆதலால் இப்பாடல் நிந்தை உவமையாயிற்று.

9. நியம உவமை (உயுகி)

இந்தப் பொருளுக்கு இந்தப் பொருளே உவமையாகும். அன்றிப் பிற பொருள்கள் உவமை ஆகாது என்னும் பொருள்படத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துத் துணிவுபடக் கூறுவது நியம உவமையாகும். (நியமம் - உறுதி)

[எ - ஓ] தாதுஒன்று தாமரையே நின்முகம் ஒப்பதுமற்(று)
யா(து)ஒன்றும் ஒவ்வா(து) இளங்கொடியே! - மீ(து)உயர்ந்த
சேலே பணியப் புலியுயர்த்த செம்பியர்கோன்
வேலே விழிக்கு நிகர்.

பொருள் : இளமையான கொடியை ஒத்தவளே! எல்லா அரசர்களையும் வென்று அவர்களின் கொடிகளுக்கு மேலாகத் தன் மீன் கொடியைப் பறக்க விட்டவன் பாண்டியன். அப்பாண்டியனின் கொடி, தாழ்ப் பறக்குமாறு அதன் மேலாகத் தன் புலிக்கொடியை உயர்த்தியவன் சோழன். அவனுடைய வேல் ஒன்றே உன் விழிக்கு ஒப்பாவதாகும். மகரந்தங்கள் நிறைந்திருக்கும் தாமரை மலர் ஒன்றே உன் முகத்துக்கு நிகராவதாகும். இவற்றை அன்றி உலகத்தில் உண்டாகிய வேறு எப்பொருளும் உன் விழிக்கும் முகத்துக்கும் ஒப்பாகாவாம்.

இப்பாடலில் முகத்திற்குத் தாமரையே! விழிக்கு வேலே! என உவமைப் பொருள்கள் தேற்றேகாரம் கொடுத்துச் சிறப்பிக்கப்பட்டதால் இது நியம உவமையாயிற்று.

10. அநியம உவமை

ஒரு பொருளுக்கென வரையறுத்துக் கூறப்பட்ட உவமை உண்டு. அதனை நீக்கிப் பிறவும் இத்தன்மையை உடையன எனின், அவையும் ஒக்கும் எனக் கூறுவது அநியம உவமை ஆகும். (அநியமம் உறுதிமயில்லாதது)

[எ - டு] அல்லல வரிநிலைநிக் காணி¹ஆழ் நண்ணாட்டு²
 மய்வல் அழும் சூழல்மல வாய்! - செவ்வீ³
 ளூவகர் அணிநீதீந் வாய்போல்வ(து) அணீர்⁴
 அதுபோல்வ(து) உண்(டு)எனீறும் ஆம்.

பொருள் : மிகுந்த ஆரவாரத்தையும் பாந்த அலைகளையும் உடையதாய் விளங்குவது காவிரி. அதனால் சூழப்பட்டது சோழநாடு. அந்நாட்டின்கண் காட்டுமல்லிலைகப் பூவால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையின் மணம் கமழும் கூந்தலையுடைய பெண்ணே! அழகும் தேனும் நிறைந்த முருக்க மலரின் சிவந்த இதழே நின் வாயை ஒப்பதாகும். அதுவே அல்லாமல் அப்புவைப் போன்ற பிற (இவ் உலகத்து) உளவாயினும் அவையும் நின் வாயை ஒப்பவைவாம்.

இப்பாடலில் வாய்க்கு என நியமிக்கப்பட்டது முருக்க மலராகும். அதனொடு (அதனை ஒத்த) பிறவும் உவமையாகும் எனக் கூறியதால் இது அநியம உவமையாயிற்று.

11. ஐயஉவமை

பொருளையும் அதற்குக் காட்டப்படும் உவமையையும் உறுதியாகக் கூறாமல் இதுவோ? அதுவோ? என ஐயப்பாடு தோன்ற உரைப்பது ஐயஉவமை ஆகும். (ஐயம் - தடுமாற்ற உணர்வு)

[எ - டு] தூ(து)அளவீ வண்டு¹ தடுமாறும் தாமரைகொல்!
 மாதர் விழீஉலவ வாண்முகம்கொல்! - யா(து)என்(று)
 இருபால் க்வர்உற்(று) இடைஊசல் ஆடி
 ஒருபால் படா(து)என் உளம்.

பொருள் : மகரந்தத் துகளினைக் கலந்து வண்டுகளால் சூழப்பட்டிருக்கும் தாமரை மலரோ? காதலைச் செய்கின்ற விழியானது உலவுகின்ற ஒளியினை உடைய முகமண்டலமோ? இவற்றுள் என்னவென்று என் மனம் ஐயுற்றது. அதன் காரணமாக ஊசலைப் போல இரண்டன்கண்ணும் சென்று உள்ளம் துணிவு இன்றித் தடுமாறுகின்றது.

தாமரைக்கும் முகத்திற்கும் வேறுபாடு அறியாவண்ணம் ஐயப்படக் கூறுவதால் இப்பாடல் ஐயஉவமையாயிற்று.

12. தெரிதருதேற்ற உவமை (ஆராய்ந்து தெளிதல்)

உவமையைக் கூறிப் பின் ஐயுற்ற நிலையில் இருந்து மாறிச் சில காரணங்களைக் கொண்டு இதுவே எனத் துணிந்து தெளிவது தெரிதருதேற்ற உவமையாகும். (தெரிதருதேற்றம் - ஆராய்ந்து தெளிதல்)

[எ - ஓ] தாமரை நாண்மலரும்; ¹ தண்மதியால் வீ(று)அழியும்; ² காமர் மதியும் கறைவிரவும் ³; - ஆம்இதனால் பொன்னை மயக்கும் புனைசுணங்கி னார்முகமே என்னை மயக்கும் இது.

பொருள் : 1. கதிரவன் தோன்றும் காலைப் பொழுதில் தாமரை மலரும் 2. குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனால் அதன் அழகு கெடக் குவியும் 3. அவ்அழகிய சந்திரனும் களங்கத்தோடு காணப்படும். ஆதலால் என்னை மயக்கமடையச் செய்தது பொன் போன்ற தேமலால் அழகு செய்யப்பட்டவளின் முகமே ஆகும்.

இப்பாடலில் எப்போதும் மலர்ந்திருத்தல், அழகு கெடாமை, களங்கமின்றி இருத்தல் என்னும் காரணங்கள் காட்டப்பட்டன. இவற்றைக் கொண்டு மயக்கமடையச் செய்தது பிற பொருள்கள் அல்ல; முகமே! எனத் துணிந்ததால் இது தெரிதருதேற்ற உவமையாயிற்று.

13. இன்சொல் உவமை

ஒரு பொருளுக்கு அதனினும் சிறந்த ஒன்றை முதலில் உவமையாக்கிக் காட்ட வேண்டும். பின்னர் அவ்உவமையின் சிறப்பு, பொருளுக்கு ஒப்பாகுமே அன்றி உயர்வாகாது எனச் சமப்படுத்திக் கூறுவது இன்சொல் உவமை ஆகும்.

[எ - ஓ] மான்விழி தாங்கும் மடக்கொடியே! நின்வதனம் மான்முழுதும் தாங்கி வருமதியம் - ஆனாலும் முற்றிழை நல்லாய்! முகம்ஒப்ப(து) அன்றியே மற்(று)உயர்ச்சி உண்டோ மதிக்கு.

பொருள் : நிறைந்த அணிகலன்களை அணிந்து நன்மை பயப்பவளே! உன்னுடைய முகமானது மானின் விழி ஒன்றையே சுமந்து நிற்கிறது. ஆனால் வானத்தில் வருகின்ற சந்திரனானது முழுமானையும் தன்னிடத்தில் தாங்கி உள்ளது. அப்படித் தாங்கினாலும் அந்தச் சந்திரன் உன் முகத்திற்கு ஒப்பாவதைத் தவிர வேறு எந்த உயர்வையும் பெறாது.

(பெண், மான்விழியை மட்டும் தாங்கியுள்ளாள். ஆனால் சந்திரனோ அந்த மானையே முழுமையாகத் தாங்கி உள்ளது. சந்திரனுக்கு அப்பெருமை இருந்தாலும் அது பெண்ணின் முகத்திற்கு உவமையாகிறது.) அதைத் தவிர வேறு சிறப்பு இல்லை என்பதால் இது இன்சொல் உவமையாயிற்று.

14. விபரீத உவமை (தலைமீள்)

தொன்றுதொட்டு உவமையாக வருவனவற்றைப் பொருளாகவும் பொருளாக வருவனவற்றை உவமையாகவும் மாற்றி உரைப்பது விபரீத உவமையாகும். (விபரீதம் - தலைமீழாய்க் கூறல்)

[எ - ஓ] : 1 திருமுகம் போல்மலரும் செய்ய கமலம்¹;
கருநெடுங்கண் போலும் கயல்கள்² - அரிவை
இயல்போலும் மஞ்சை³; இடைபோலும் கொம்பர்⁴;
மயல்போலும் யாம்போம் வழி.

பொருள் : 1. பெண்ணின் திருமுகத்தைப் போல மலரும் செந்தாமரை
2. கரிய நீண்ட கண்களைப் போல உலவும் கயல்மீன்கள் 3. பெண்ணின்
சாயலைப் போலும் மயில் 4. அவளுடைய இடையைப் போலும் கொம்பு.
ஆதலால் இவ்வழியில் யான் போகின்ற போக்கு மயக்கம் போலும்.

நெடுங்காலமாகப் பெண்களின் முகத்திற்குத் தாமரை; கண்களுக்குக் கயல்மீன்கள்; சாயலுக்கு மயில்; இடைக்குக் கொம்பு என்பன உவமைகளாகக் கூறப்படுகின்றன. அவ்இயல்பிலிருந்து பிறழ்ந்து முகம், கண், சாயல், இடை ஆகிய பொருள்களை உவமையாக்கிக் கூறியதால் இது விபரீத உவமையாயிற்று.

[எ - ஓ] : 2 ஓவத் தன்ன ஒண்துறை மருங்கின்
கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைத்தலின்
வருமுலை அன்ன வண்முகை உடைந்து
திருமுகம் அலீழ்ந்த தெய்வத் தாமரை (சிறுபாண். 70 - 73)

பொருள் : ஓவியத்தில் எழுதிய காட்சி போலும் நீர் உண்ணும் துறைகள் தோன்றும். இந்திரக்கோபப் பூச்சியைப் போன்று பூந்தாதுக்கள் ஒரு பக்கம் சிந்தும். நீர் உண்ணும் குளத்தில் இளமாம்பைப் போன்று வளப்பம் பொருந்திய மொட்டுக்கள் நெகிழும். அழகிய முகம் போலத் தெய்வத்தன்மையை உடைய தாமரை மலர்ந்திருக்கும்.

பெண்ணின் மார்புக்கு அரும்பையும் முகத்துக்குத் தாமரையையும் உவமையாகக் கூறுதல் தொன்றுதொட்ட மரபாகும். அம்மரபை மாற்றி மார்பையும் முகத்தையும் உவமையாக்கியும் அரும்பையும் தாமரையையும் பொருளாக்கியும் சிறுபாணாற்றுப்படை காட்டுகிறது.

15. இயம்புதல் வேட்கை உவமை (வெண் உவமை)

உபமேயமாகிய ஒரு பொருளை இன்ன பொருள்போல

இருக்கிறதென்று சொல்ல விரும்புகின்றது என் உள்ளம் எனக் கூறுவதே இயம்புதல் வேட்கை உவமை ஆகும். (இயம்புதல் வேட்கை - சொல்ல விரும்புதல்)

[எ - ௫] நன்னெயர் (உ) உணர்வு (து) என்னுடைய நன்னெயர், சம்ப
பொருள்துறைந்த பொருள்களில் பூங்கொடியே - மன்றல்
மடுத்ததைத் தாமரைநீர் வாணமுக்கத்திற் (கு) ஒப்ப (பு) என்னு
எடுத்த (து) இயம்ப வேண்டுகின்ற (து) இன்று.

பொருள் : பொன் நிறைந்தாற் போலும் அழகிய தேமலையும்
பூங்கொடியினையும் ஒத்தவளே! ஆழமான குளத்தில் நறிய மணத்தை
உடையதாய் மலர்ந்த ஒரு தாமரை காணப்படுகிறது. நன்மை, தீமைகளை
ஆராயாத என்னெஞ்சம் அதனை ஒளிவீசும் உன்னுடைய முகத்திற்கு
ஒப்பாம் என்று எடுத்துரைக்க விரும்புகின்றது.

இப்பாடலில் முகத்திற்குத் தாமரையை ஒப்பாகச் சொல்ல
விரும்புகின்றது என் உள்ளம் எனக் கூறப்பட்டிருப்பதால் இது இயம்புதல்
வேட்கை உவமையாயிற்று.

16. பலபொருள் உவமை

ஒரு பொருளுக்குப் பல பொருள்களை உவமையாகக் காட்டுவது
பலபொருள் உவமையாகும்.

[எ - ௫] வேலும்¹ கருவிளையும்² மென்மையானும்³ காவியும்⁴
சேலும்⁵ வடுவகிரும்⁶ செஞ்சரமும்⁷ - போலுமால்
தேமருவி உண்டு சிறைவண்டு அரைகூந்தல்
காமருவு பூங்கொடை கண்.

பொருள் : தேனை விரும்பி உண்ட சிறகினை உடைய வண்டுகள்
இசைபாடும் கூந்தலையும் அழகிய மாலையையும் உடையவள் தலைவி.
அவளுடைய கண்களானவை 1. வேல் 2. கருவிளையமலர் 3. மென்மையான
நோக்கத்தை உடைய மான் 4. குவளை மலர் 5. சேல் மீன் 6. நெடுக்காகப்
பிளந்த மாவடு 7. குருதிக்கறை படிந்த அம்பு ஆகியவற்றை ஒப்பனவாம்.

இப்பாடலில் கண் என்னும் ஒரு பொருளுக்கு வேல் முதலாகிய
பல (ஏழ்) பொருள்கள் உவமையாகக் காட்டப்பட்டதால் இது பல பொருள்
உவமையாயிற்று.

17. விகார உவமை - உவமையுடைய

ஒரு பொருளுக்கு ஒப்புமையாகக் கூறப்படும் உவமையிலிருந்து
ஒன்றைப் பிரித்துக் கூறுவது விகார உவமை ஆகும். (விகாரம் -
ஒருபொருளின் இயல்பை வேறுவிதமாக்கிக் கூறுதல்)

[எ - ௫] : 1 சீத மதியின் ஒளியும் செழுங்கமலப்
போதின் புதுமலர்க்கீயும் கொண்டு - வேதாதன்
கைமலரான் அன்றிக் கருத்தால் வகுத்து அமைத்தான்
மொய்யம்மலர்ப்பூங் கோண்த முகம்.

பொருள் : நெருங்கிய மலர்களால் அழகு நிரம்பிய கூந்தலை உடையவள் தலைவி. அவள் முகத்தினைப் பிரம்மன், குளிர்ந்த சந்திரனிடமிருந்து தோன்றிய ஒளியைக் கொண்டும் செழித்த தாமரை மலரில் உண்டாகிய மலர்ச்சியைக் கொண்டும் உருவாக்கினான். அச்செயலைக் கைத்தாமரையாகிய கருவியைக் கொண்டு செய்யாமல் தன் மனக்கருத்தால் செய்தான்.

முகத்திற்கு உவமையாகக் கூறப்படுவன சந்திரன், தாமரை. அவற்றிலிருந்து பிரம்மன் முகத்தைப் படைக்கவில்லை. மாறாகச் சந்திரனில் இருந்து ஒளியைக் கொண்டான்; தாமரையிலிருந்து மலர்ச்சியைக் கொண்டான். இவ்விரண்டால் உருவாக்கினான் என முகம் வேறு விதமாகக் கூறப்பட்டது. எனவே இது விகார உவமை ஆயிற்று.

[எ - ஓ] : 2 முத்துக்கூர்த் தன்ன முளைஇளங் கூர்எயிர்(று)¹
மணிதொடுத் தன்ன ஐம்பான்² மறுத்துடைத்து
மதியம்வைத் தன்ன வாண்முகத்(து)³ ஒருத்தி.

பொருள் : 1. முத்துக்களைக் கூர்மையாக்கி அமைத்தாற் போன்று முளைத்த இளமையான கூரிய பற்கள் 2. நீல மணிகளை ஒழுங்குபட நீளத் தொடுத்து வைத்தாற் போன்ற நீளமான கூந்தல் 3. களங்கத்தைத் துடைத்து வைத்தாற் போன்ற ஒளி பொருந்திய முகம் ஆகிய பொலிவொடு ஒரு பெண் காணப்பட்டாள்.

இதில் கூராக்கப்பட்ட முத்து, நீளமாக வைக்கப்பட்ட மணி, களங்கம் துடைத்த சந்திரன் என இயல்புக்கு மாறாகத் திரித்து உவமையாக்கியதால் இது விகார உவமையாயிற்று.

18. மோக உவமை

ஒரு பொருளின் மேல் எழுந்த ஆசை மிகுதியினால் வந்த மனமயக்கம் தோன்ற உரைப்பது மோக உவமையாகும். (மோகம் - மயக்கம்)

[எ - ஓ] கயல்போலும் என்றுநின் கண்பழிப்பல் கண்ணின்
செயல்போல் பிறழும் திறத்தால் - கயல்புகழ்வல்
ஆரத்தால் நோய்ருங்குல் அம்தள வாண்முறுவல்
சுரத்தால் உள்வெதும்பும் யான்.

பொருள் : முத்துக்களால் ஆகிய மேகலையை அணிந்ததால் வருந்துகின்ற இடையினையும் அம்முத்தினைப் போல் ஒளிவீசும் முறுவலையும் உடையவளே! உன்னுடைய குறிப்பினால் நான் மனம் வருந்துகின்றேன். ஆதலால் கயல்போலப் பிறழ்கின்றது என்று உன் கண்ணைப் பழிப்பேன். உன் கண்ணைப் போலப் பிறழும் திறத்தினைக் கண்டு அக்கயல்மீனை நான் புகழ்வேன்.

இப்பாடலில் கண்ணாகிய பொருளை, உவமையாகிய கயல் மீனிடன் மயக்கம் தோன்ற உவமித்துக் கூறலின் இது மோக உவமையாயிற்று.

19. அபூத உவமை (இல்லாதது)

முன் இல்லாத ஒன்றை உவமையாக்கி உரைப்பது அபூத உவமை ஆகும். இதனை 'இல்பொருள் உவமை' எனவும் வழங்குவர். (அபூதம் - இல்லாதது)

[எ - டு] எல்லாக் கமலத்(து) எழிலும் திரண்(டு)ஒன்றின்
 வில்வேர் புருவத்து வேல்நெடுங்கண் - நல்லீர்!
 முகம்போலும் என்ன முறுவலித்தார் வாழும்
 அகம்போலும் எங்கள் அகம்.

பொருள் : வில்லினை ஒத்த புருவத்தையும் வேலினைப் போன்ற நெடிய கண்களையும் உடைய பெண்களே! உலகத்தின் எல்லா இடங்களிலும் பூத்துக் குலுங்குகின்ற தாமரைப்பூக்களின் அழகு நெருங்கி ஒன்றுபடுமாயின் அது உன் முகத்தினை ஒத்துக் காணப்படும். அவ்அழகுடன் முறுவலைச் செய்யும் பெண்கள் பொருந்தி வாழும் இடத்தைப் போல எங்கள் உள்ளம் அமையும்.

இப்பாடலில் எல்லாத் தாமரைகளின் அழகும் ஒன்றினாற் போன்று அமைவது எவ்விடத்தும் இயலாததாகும். ஆதலால் இது அபூத உவமையாயிற்று.

விகார உவமைக்கும் அபூத உவமைக்கும் உள்ள வேறுபாடு : பிறரால் விகாரப்பட்டதாகக் கொண்டு உவமையாக்கி உரைக்கப்படுவது விகார உவமை ஆகும். சந்திரனிலிருந்து ஒளி, தாமரையிலிருந்து மலர்ச்சி ஆகிய இரண்டையும் எடுத்துப் பெண்ணின் முகத்தைப் பிரம்மன் படைத்தான் எனத் திரித்துக் கூறுவது விகார உவமை.

தாமாக விகாரப் படுவது அபூத உவமை ஆகும். அனைத்துத் தாமரையின் அழகும் தாமே திரண்டதாகக் கூறுவது அபூத உவமை.

20. பலவயிற்போலி உவமை (பலவயிற்போலி)

ஒரு தொடர்மொழிக்கண் பல உவமைகள் வரும். அவ்வாறு வரும் உவமைதோறும் உவமைச்சொல் (உவம உருபு) தோன்றுமாறு அமைப்பது பலவயிற்போலி உவமை ஆகும். (பலவயின் போலி - பல இடங்களிலும் போல என்னும் சொல்லைப் பெற்று நின்றல்)

[எ - டு] மலர்வாலி போல்வரான் மாதர்¹; கமல
 மலர்போலும் மாதர் வதனம்²; - மலர்கூழ்
 அளிக்குவங்கள் போலும் அளகம்³; அதனுள்
 களிக்கும் சுயல்போலும் கண்.⁴

பொருள் : 1. தாமரை மலர்கள் மலர்நாளுக்குக் குளத்தைப் போன்றவை
பெண்கள் 2. அத்தாமரை மலரைப் போல் அவர்களுடைய முகம் மலர்ந்து
காணப்படும் 3. அம்மலரைச் சூழ்ந்திருக்கும் வண்டு கூட்டத்தைப்
போன்றது அவர்களுடைய கரிய கூந்தல் 4. அக்குளத்துள் செருக்குடன்
உலவுகின்ற கயல்பினைப் போன்றவை அவர்நம் கண்கள்.

இப்பாடலில் மலர்வாவி போல்வர், கமல மலர் போலும்,
அலிக்குலங்கள் போலும், கயல் போலும் என உவமிக்கப்பட்ட நான்கு
இடங்களிலும் போல என்னும் உவமஉருபு வந்ததால் இது பலவழித்
போலி உவமையாயிற்று.

21. ஒருவயிற்போலி உவமை

உவமைதோறும் உவமைச்சொல் தோன்றாமல் ஓர் இடத்தில்
மட்டும் உவமைச் சொல் தோன்ற அமைப்பது ஒருவயின் போலி உவமை
ஆகும். (ஒருவயின் போலி - ஓர் இடத்து மட்டும் போல என்னும் சொல்
நிற்றல்)

[எ - ஓ] நிழற்கோபம் மல்க நிறைமலர்ப்பூங் காயா
சுழற்கலவ மேல்விரித்த தோகை - தழற்குலவ
தீம்புகை ஊட்டும் செரிசுழலார் போலும்கார்
யாம்பிரிந்தோர்க்கு) என்னாம் இனி.

பொருள் : காயாம்பூ மர நிழலிடத்து இந்திரக்கோப பூச்சிகள் செறிந்து
காணப்படும். அவ்அழகினை உடைய காயா மலர்கள் நிறைந்த சூழலில்
தன் தோகையை விரித்து மயில் ஆடும். அக்காட்சி, தீயின்கண் தோன்றிய
மணம்மிக்க புகையினை ஊட்டும் செறிந்த கூந்தலினை உடைய
பெண்களைப்போல் தோன்றும். அப்பெண்களின் கூந்தலைப் போன்றது
கார்காலம். இக்காலத்தில் என்னைப் பிரிந்து சென்றவர்க்கு இனி என்ன
ஆகுமோ?

இப்பாடலில் செரிசுழலார் போலும் கார் என்பதில் போலும்
என்னும் உவமஉருபு ஓரிடத்தில் மட்டும் இடம்பெற்றுள்ளது. தீம்புகை
(போன்ற) தோகை ; மயில்(போன்ற) பெண் ; இந்திரகோபம் (போன்ற)
நெருப்பு என்பன உவமஉருபுகளோடு சேர்த்து எடுத்துரைக்கப் பெறாததால்
இது ஒருவயிற்போலி உவமையாயிற்று.

22. கூடா உவமை (பொருந்தாதது)

ஒரு பொருளுக்குப் பொருந்தாத தன்மை ஒன்றனைப்
பொருந்துவதாகக் கொண்டு அதனை ஒன்றற்கு உவமையாக்கி உரைப்பது
கூடா உவமை ஆகும். (கூடாதது - பொருந்தாதது)

பொருள் : விட பொன்ற வலிய தோங்களை உடையவர் படைவேந்தர். அவர்களைப் போரிட்டு வென்ற சோழ அரசன் பொருள்செல்வத்தைப் பெற்றான். அச்செல்வம் 1. பொதிய மலைமீட்டி வாழுகின்ற மாதவத்தினை உடைய அகத்தியனைப் போன்றும் 2. அவனால் உண்ணப்பட்ட அலைகளை உடைய கடலைப் போன்றும் 3. அக்கடலினால் உண்டாகிய நிலப்பரப்பைப் போன்றும் நீங்காமல் நிலைபெற்றுள்ளது.

சோழனை விட்டு நீங்காத செல்வத்திற்கு அகத்தியனும் அவனைத் தொடர்புடைய கடலும் அதனைத் தொடர்புடைய பூமியும் (பூவொடு பூ சேர்த்து நிற்கும் மாலை போலத்) தொடர்ந்து நின்றன. இவற்றால் இப்பாடல் மாலை உவமையாயிற்று.

3. உருவகவணி

(கவிஞன் தான் ஒரு பொருளைச் சிறப்பிக்க எண்ணுவான். அப்பொருளை உவமை ஆகும் வேறொரு பொருளோடு ஒன்றுபடுத்திக் கூறுவான். உவமையின் தன்மையைப் பொருள்மேல் ஏற்றிக் கூறும் இத்தன்மையே உருவகம் எனக்கூறப்படும்.) உபமானம், உபமேயம் என்னும் இரண்டுக்கும் வேற்றுமை இல்லாமல் இரண்டும் ஒன்றே என்பது தோன்றக் கூறுவது உருவக அணி ஆகும். ரூபகம் என்னும் சமற்கிருதச் சொல்லே உருவகம் என்றாயிற்று.

69 - உருவக - இலக்கணம்

உருவக அணியின் இலக்கணம்

34. உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை ஒழிவித்(து)
ஒன்(று) என மாட்டின்அஃ(து) உருவகம் ஆகும்.

[இ - ள்] உவமையாகும் பொருள் (உபமானம்) உவமிக்கப்படும் பொருள் (உபமேயம்) எனப் பொருள் இருவகைப்படும் (அவ்விரண்டுக்குள் வேறுபாடு காணமுடியாத வகையில் ஒன்றென்னும்படி ஒற்றுமைப்படுத்திக் கூறுவது உருவகம் என்னும் அணியாகும்.)

உருவக அணியின் வகைகள் (15)

35. தொகையே¹ விரியே² தொகைவிரி³ எனாஅ
இயைபே⁴ இயைபிலி⁵ வியநிலை⁶ எனாஅ
சிறப்பே⁷ விருபகம்⁸ சமாதானம்⁹ எனாஅ
உருவகம்¹⁰ ஏகம்¹¹ அநேககாங்கம்¹² எனாஅ
முற்றே¹³ அவயவம்¹⁴ அவயவி¹⁵ எனாஅ
சொற்றஐம் மூன்று மற்றதன் விரியே.

[இ - ள்] 1. தொகை உருவகம் 2. விரி உருவகம் 3. தொகைவிரி உருவகம்
4. இயைபு உருவகம் 5. இயைபிலி உருவகம் 6. வியநிலை உருவகம்
7. சிறப்பு உருவகம் 8. விருபக உருவகம் 9. சமாதான உருவகம் 10. உருவக
உருவகம் 11. ஏகாங்க உருவகம் 12. அநேகாங்க உருவகம் 13. முற்று
உருவகம் 14. அவயவ உருவகம் 15. அவயவி உருவகம் என்று
சொல்லப்பட்ட பதினைந்தும் உருவகத்தின் வகைகள் ஆகும்.

ஏகம் என்பதோடு உருவகமே அன்றி அங்கம் என்னும்
சொல்லையும் கூட்டி உரைக்க வேண்டும். இவை அனைத்தும் சொல்லின்
முடியும் இலக்கணத்தை உடையன.

1. தொகை உருவகம்

ஆகிய என்னும் தொடர்பை உண்டாக்கும் சொல் பெறாமல்
(மறைந்து) வருவதே தொகை உருவகம் ஆகும்.

[எ - டு] அங்கை மலரும்¹ அடித்தளிர்² கண்ணாண்டு³
கொங்கை முகிழும்⁴ குழற்காரும்⁵ - தங்கியதோர்
மாதர்க் கொடிஉளதாம் நண்பா! அதற்(கு)எழுந்த
காதற்(கு) உளதோ கரை.

பொருள் : நண்பனே! 1. அழகிய கையாகிய மலர் 2. அடியாகிய தளிர்
3. கண்ணாகிய வண்டு 4. மார்பாகிய அரும்பு 5. கூந்தலாகிய மேகம் என்னும்
உறுப்புக்களை உடையதாய் ஒரு கொடி உள்ளது. அது பிறரால் காதல்
செய்ய வல்லதாய் இருக்கிறது. அக்கொடி மேல் எழுந்த அன்பிற்கு
இவ்உலகத்தில் எல்லை இல்லை. இப்பாடலில் அமைந்த

1. அங்கை மலர்	(அங்கையாகிய மலர்)
2. அடித்தளிர்	(அடியாகிய தளிர்)
3. கண் வண்டு	(கண்ணாகிய வண்டு)
4. கொங்கை முகிழ்	(கொங்கையாகிய முகிழ்)
5. குழற் கார்	(குழலாகிய கார்)

என்னும் தொடர்களில் ஆகிய என்னும் சொல் மறைந்து (தொக்கு) வந்தன.
ஆகையால் இது தொகை உருவகம் ஆயிற்று.

2. விரி உருவகம்

ஆகிய என்னும் சொல் வெளிப்பட்டு (விரிந்து) நிற்பது விரி உருவகம் ஆகும். ஆகிய என்னும் சொல் ஆக எனவும் ஆ எனவும் திரிந்து நின்றலும் உண்டு.

[எ - ஓ] கொங்கை முகையாக, மென்மருங்குல் கொம்பாக
அங்கை மலரா அடிதளிர்ராத் - திங்கள்
அளிநின்ற மூரல் அணங்காம் எனக்கு
வெளிநின்ற வேனில் திரு.

பொருள் : இளவேனில் காலத்தைக் கொண்டு இப்போது எனக்கு முன் தோன்றும் இவள் திருமகளைப் போன்றவள். இத்தன்மையுடையவள் மார்பை அரும்பாகவும் மெல்லிய இடையைப் பூங்கொம்பாகவும் அழகிய கையே மலராகவும் அடி தளிராகவும் நிலவு போன்ற வெண்ணிற ஒளியினையும் உடையவள்.

இப்பாடலில் முகையாக, கொம்பாக என்னும் இரு சொற்களில் 'ஆக' என்பது வெளிப்பட்டு நின்றது. மலரா, தளிரா என்பவற்றுள் 'ஆ' என்னும் சொல் வெளிப்பட்டு நின்றது. ஆதலால் இது விரி உருவகம் ஆயிற்று.

3. தொகைவிரி உருவகம்

தொடர்பை உணர்த்தும் ஆகிய, ஆக, ஆ என்னும் சொற்கள் வெளிப்படும் முறைந்தும் அமைவது தொகைவிரி உருவகம் ஆகும்.

[எ - ஓ] வையம் தகழியா, லூர்கடலே நெய்யாக - ஆ, ஆ
வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் - செய்ய
சுடர்ஆழி யான்அடிக்கே சூட்டினேன் சொன்மாலை
இடர்ஆழி நீங்குகவே என்று. - தொகை உருவகம்

பொருள் : சிவந்த நிறத்தை உடைய சக்கரப் படையைத் தாங்கியவன் திருமால். அவனுக்கு உலகமே அகலாகவும் நீண்ட பெரிய கடலே நெய்யாகவும் வெம்மையை உடைய கதிரவனே விளக்காகவும் அமைத்து வைத்தேன். என்னுடைய துன்பமாகிய கடல் வற்றிப் போக வேண்டினேன். அதற்காகச் சொல்லினால் தொடுக்கப்பட்ட பாமாலையை அவனுடைய திருவடிக்குச் சூட்டினேன்.

நெய்யாக, விளக்காக, தகழியா என்பன விரி உருவகம். இடராழி என்பது தொகை உருவகம். எனவே இப்பாடல் தொகைவிரி உருவகமாயிற்று.

4. இயைபு உருவகம்

பல பொருளை உருவகம் செய்யுமிடத்து ஒன்றற்கொன்று இயைபுடைய பொருளை ஒரு தொடரில் உருவகமாக வரத் தொடுப்பது இயைபு உருவகமாகும். (அதாவது பொருத்தமுடைய பொருளை உருவகப்படுத்துவது.)

[எ - ஓ] செவ்வாய்த் தளிரும்¹ நகைமுகிமும்² கண்மலரும்³
மைவார் அளக மதுகரமும்⁴ - செவ்வீ
உடைத்தாம் திருமுகம்என் உள்ளத்து வைத்தார்
துடைத்தாரே அன்றோ துயர்.

பொருள் : 1. சிவந்த வாயாகிய தளிர் 2. வெண்மை நிறமுடைய நகையாகிய முல்லை அரும்பு 3. கண்ணாகிய மலர் 4. கரிய நீண்ட குழலாகிய வண்டு ஆகியவற்றொடு அழகினையும் உடையது. அது கண்டோரால் விரும்பப்படும் தன்மை உடையது ஒரு முகம். அம்முகத்தை என்னுள்ளத்தே வைத்தார். அதனால் என்னுடைய உள்ளத்தில் உண்டாகிய துன்பத்தைப் போக்குவாரா? என்பதை எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

இப்பாடலில் வாய், நகை, கண், கூந்தல் ஆகிய நான்கும் தளிர், அரும்பு, மலர், வண்டு ஆகிய நான்கும் ஒன்றற்கு ஒன்று இயைபுடைய பொருள். இவ்இயைபுடையவற்றை உருவகித்துக் கூறியதால் இது இயைபு உருவகமாயிற்று.

5. இயைபிலி உருவகம்

ஒன்றற்கு ஒன்று இயைபில்லாத பொருள்களை ஒரு தொடரில் உருவகமாக அமைப்பது இயைபிலி உருவகமாகும். (அதாவது பொருத்தமில்லாதவற்றை உருவகப்படுத்துக் கூறுவது.)

[எ - ஓ] தேனைக் கலர்கொன்றை பொன்னாகச்¹ செஞ்சடையே
கூணற் பவளக் கொடியாகத்² - தான
மழையாகக்³ கோடு மதியாகத்⁴ தோன்றும்
புழையார் தடக்கைப் பொருப்பு.

பொருள் : 1. தேனைச் சிந்துகின்ற கொன்றை மலர் பொன்னாகத் திகழ்ந்தது 2. சிவந்த சடை வளைந்து பவளக் கொடியாகக் காட்சியளித்தது 3. மதநீர் மழைநீராகவும் 4. அதன் தந்தம் மதியாகவும் பொலிய பெரிய துளையை உடைய கையைக் கொண்ட யானையாகிய மலை காட்சியளித்தது.

இங்கு விநாயகப் பெருமான் அணிந்த கொன்றை மலரும், திருச்சடையும், மதநீரும், மருப்பும்(தந்தம்) ஆகிய நான்கும் முறையே பொன், பவளக்கொடி, மழை, மதி என்னும் நான்காக உருவகிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பொருள்கள் அனைத்தும் ஒன்றற்கு ஒன்று இயைபற்றவை. ஆதலால் இயைபிலி உருவகமாயிற்று.

6. வியநிலை உருவகம்

ஒரு பொருள் பல உறுப்புக்களைப் பெற்றிருக்கும். அவற்றுள் சிலவற்றை உருவகம் செய்தும் சிலவற்றை விடுத்தும் உறுப்பினை உடைய பொருளை (அங்கியை) உருவகம் செய்தும் உரைப்பது வியநிலை உருவகம் ஆகும்.

[எ - ஓ] செவ்வாய் நகைஅரும்பச் செங்கைத் தளிர்விளங்க,
மைவாள் நெடுங்கண் மதர்த்து)உலவச், - செவ்வி
நற(வு)அலரும் சோலைவாய் நின்றதே நண்பா!
குறவர் மடமகளாம் கொம்பு. உஞ்சிக் கொம்பு

பொருள் : நண்பனே! புதிய தேனை உடையதாய் மலரும் மலர்களை உடையது சோலை. அதில் குறவர்க்கு இளமையொடு கூடிய மகளாம் முறையுடைய வஞ்சிக் கொம்பு ஒன்று தோன்றியது. அது, தன் சிவந்த வாயிலிருந்து புன்னகை அரும்பச் சிவந்த கரங்களாகிய தளிர்கள் ஒளிவீச வருத்தத்தைத் தருகின்ற வாளாகிய கண்கள் சிவந்த கோடுகளோடு உலாவ நின்றது.

இப்பாடலில் கூறப்பட்ட பொருள் (அங்கி) குறப்பெண். அவள் வஞ்சிக் கொம்பாக உருவகப்படுத்தப்பட்டாள். அவளுடைய உறுப்புக்களில் வாய், கண், கை ஆகிய மூன்றும் இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. அவற்றுள் கை மட்டும் தளிராக உருவகப்படுத்தப்பட்டது. எஞ்சியவை வாளா (உருவகப்படுத்தப்படாமல்) விடப்பட்டன. ஆதலால் இது வியநிலை உருவகமாயிற்று.

7. சிறப்பு உருவகம்

ஒரு பொருளை எடுத்து அதற்குச் சிறந்த அடைகளை உருவகப் படுத்தி அவற்றின் காரணமாக அப்பொருளையும் உருவகமாக்கி முடிப்பது சிறப்பு உருவகம் ஆகும்.

[எ - ஓ] விரிகடல்கீழ் மேதினி நான்முகன்மீ காணாச்,
சுறத்திபா யுச்சி தொடுத்த - அரிதிருத்தாள்
கூம்பாகு எப்பொருளும் தொண்ட பெருநாவாய்
ஆம்பொலிவீல் ஆயினதால் இன்று.

பொருள் : நான்கு முகங்களை உடைய பிரம்மன் மீகாமன் (மாலுமி) ஆயினான். ஆகாய கங்கை பாயாயிற்று. திருமால் மேல் நோக்கி எடுத்த சிறப்புடைய கால்கள் கூம்பாயின. பலவகைப்பட்ட பொருள்களை உடைத்தாய் இவ்அழகொடு கூடிய நாவாயாகத் திகழ்வதே கடலால் சூழப்பெற்ற இந்நிலவுலகமாகும்.

இப்பாடலில் இவ்உலகம், பலபொருள்களைத் தாங்கும் நாவாயாக உருவகப்படுத்தப்பட்டது. நாவாயை இயக்கும் மீகாமனாகப் பிரம்மனும் பாயாகத் தெய்வ கங்கையும் கூம்பாகத் திருமாலின் திருவடியும் சிறப்பித்து உருவகப்படுத்தப் பட்டதால் இது சிறப்பு உருவகமாயிற்று.

8. விருபக உருவகம்

ஒரு பொருளுக்குக் கூடாத தன்மை பலவும் கூட்டி உருவகம் செய்வது விருபக உருவகம் ஆகும். (விருபகம் - வி - விரோதம்; ரூபகம் - உருவகம்)

[எ - 6] தண்மதிக்குத் தோலாது¹ தாழ்த்துத்து வைகாது²
முள்மருவும் தாள்மேல் முகிழாது³ - நண்ணி⁴
இருபொழுதும் செவ்வீ இயல்பாய் மலரும்⁵
அரிவை வகுமை புயம்.

பொருள் : என் காதலியின் முகமாகிய தாமரை 1. குளிர்க்கி பொருந்திய சந்திரனின் தோற்றத்தைக் கண்டு கூம்பாது 2. ஆழ்ந்த குளத்தில் நிலை பெறாது 3. முள்ளை உடைய தாளின் மீது அரும்பாது 4. காலையும் மாலையுமாகிய எப்பொழுதும் மிகவும் அழகுடையதாய் மலர்ந்தே காணப்படும்.

(சந்திரனுக்குக் கூம்பாமை; குளத்தில் வாழாமை; முள்தாளின் மீது மலராமை; இருபொழுதும் மலர்ந்திருத்தல் ஆகிய தன்மைகள் தாமரைக்குப் பொருந்தா) அவற்றை ஏற்றி முகத்தைத் தாமரையாக உருவகித்தமையால் இப்பாடல் விருபக உருவகமாயிற்று.

9. சமாதான உருவகம்

ஒரு பொருளை நன்மை தருவதாக உருவகிக்க வேண்டும். அதனையே தீங்கு தருவதாகப் பின்னர்க் கூற வேண்டும். அத்தீங்கு அப்பொருளால் தோன்றியது அன்று என அதற்குப் பிறிதோர் காரணம் கூறுவது சமாதான உருவகம் ஆகும்.

[எ - 6] கைகாந்தள்¹ வாய்குமுதம்² கண்நெய்தல்³ காரிகையீர்!
மெய்வார் தளிர்⁴கொங்கை மென்கோங்கம்⁵ - இவ்வுனைத்தும்
வன்மைசேர்ந்(து) ஆவீ வருத்துவ(து) மாதவம்ஒன்று
இன்மையே அன்றோ எமக்கு.

பொருள் : அழகினை உடையவளே! 1. உம்முடைய காந்தள் மலராகிய கையும் 2. ஆம்பல் மலராகிய வாயும் 3. குவளை மலராகிய கண்ணும் 4. நீண்ட தளிராகிய உடலும் 5. மென்மையான கோங்கரும்பாகிய மார்பும் என்று சொல்லப்படுவன உன் உறுப்புக்களாகும். அவை அனைத்தும் நன்மையாகிய தன் தன்மையை இழந்து தீயதன்மை பெற்று எனக்குத் துன்பத்தைத் தருகின்றன. அதற்குக் காரணம் நீவிர் அன்று. என் தீவினைப் பயன் தீர யான் முற்பிறப்பில் தவம் செய்யாமையே ஆகும்.

இப்பாடலில் பெண்ணின் உறுப்புக்களான கை, வாய், கண், மெய், மார்பு ஆகியவை காந்தள், ஆம்பல், நெய்தல், தளிர், கோங்கரும்பு என்னும் பொருள்களாக உருவகம் செய்யப்பட்டன. இந்நன்மை தரும் பொருள்கள் பின்னர்த் தீமை தருவதாகக் கூறப்பட்டன. அதற்குத் தவம் செய்யாமையே என்னும் காரணம் கூறப்பட்டதால் இது சமாதான உருவகமாயிற்று.

10. உருவக உருவகம்

ஒரு பொருளைப் பிறிதொன்றாக உருவகம் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு உருவகித்த பொருளை வேறு ஒன்றாக உருவகிக்க வேண்டும். இதுவே உருவக உருவகம் ஆகும்.

[எ - ஓ] கன்னிதன் கொக்கைக் குவடாம் கடாக்களிற்றைப் பொன்நெடுந்தோள் குன்றே புனைகந்தா - மன்னவநின் ஆகத் தடம்சே வகமாக யான்அணைப்பல் னேகித்(து) அருளேல் துவண்டு.

பொருள் : தலைவனே நின்னால் காதலிக்கப்பட்டவள் தலைவியாகிய கன்னி. அவள் மார்பு என்னும் மலையாகிய மதக்களிற்றைப் பெற்றுள்ளாள். அதனை நின் பொன் அணிந்த பெரிய தோளாகிய குன்றம் திரளச் செய்யப்பெற்ற கட்டுத்தறியாகவும் மார்பாகிய பரந்த இடமே கூடமாகவும் அமையச் சேர்த்துவைப்பேன். ஆதலின் நீ அழகிழந்து வருந்துவதை ஒழிவாயாக.

இப்பாடலில் 1. தலைவியின் மார்பு மலையாக உருவகிக்கப் பட்டது. அதுவே பின்னர் மதம் மிகுந்த யானையாகவும் உருவகப்படுத்தப்பட்டது. 2. கன்னியைக் காதலித்த தலைவனின் தோள் மலையாகவும் பின் கட்டுத்தறியாகவும் உருவகிக்கப்பட்டது. எனவே இப்பாடல் உருவக உருவகமாயிற்று.

11. ஏகாங்க உருவகம்

ஒரு பொருளுக்கு அமைந்த உறுப்புக்கள் பலவற்றுள் ஒன்றை மட்டும் உருவகம் செய்வது ஏகாங்க உருவகமாகும். (ஏகம் - ஒன்று; அங்கம் - உறுப்பு)

[எ - ஓ] காதலனைத் தானென்று உலவும் கருநெடுங்கண்; |
ஏதிலனால் யா(து)என்னும் இன்மொழித்தேன்; - மாதர்
மருண்ட மனமகிழ்ச்சி வாள்முகத்து, வந்த
இரண்டினுக்கும் என்செய்கோ யான்.

பொருள் : கண்டவர்க்கு மயக்கத்தோடு உள்ளக் களிப்பையும் கொடுப்பது பெண்ணின் ஒளிமுகமாகும். அதில் அமைந்து உலவுகின்ற கரிய நீண்ட கண்கள் எமக்கு ஒரு தலைவனைத் தருவாயாக எனக் கேட்பது போல் காட்சியளித்தன. வாயிலிருந்து தோன்றும் தேன் போன்ற மொழியோ அயலானால் எந்தப் பயனும் இல்லை என்பது போலக் கூறுகிறது. முகத்தில் தோன்றி முரண்படும் இவ்இரண்டனுக்கும் நெஞ்சமே! யான் என்ன செய்வேன். சொல்வாயாக!

இப்பாடலில் பெண்ணின் உறுப்புக்களாகிய மூகம், கண், மொழி என்பன எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஐயற்றாகிய மொழி மட்டும்தேனாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எஞ்சியவை உருவகம் செய்யப்படாததால் இது ஏகாங்க உருவகமாயிற்று.

12. அநேகாங்க உருவகம்

ஒரு பொருளுக்கு அமைந்த பல உறுப்புக்களை உருவகம் செய்வது அநேகாங்க உருவகம் ஆகும். (அநேகம் பல; அங்கம் உறுப்பு)

[எ - டு] கைத்தளிரால் கொங்கை முகிழ்தாங்கி கண்ணென்றும்
மைத்தடஞ்சேல் மைந்தர் மனைகலங்க / வைத்ததோர்
மின்உளதால் மேக மிசைஉளதால் மற்றதுவும
என்உளதாம்! நண்பா இனி.

பொருள் : நண்பனே! கையாகிய தளிரால் மார்பாகிய அரும்பினைத் தாங்கும் தன்மை கொண்டது. கண் என்கின்ற குளிர்ந்த சேல்களால் (மீன்களால்) ஆடவரின் உள்ளங்களை அழிக்கும் இயல்புடையது. கறுத்த மேகத்தைச் சுமந்து கொண்டிருப்பது. இத்தன்மைத்தாய்த் தோன்றும் ஒரு மின்னல் பூமியில் நிற்குமானால் அது என் உள்ளத்தின்கண் நிலைபெற்ற உருவாகும்.

இப்பாடலில் ஒரு பெண்ணின் உறுப்புக்களாகிய கை, மார்பு, கண், கூந்தல், வடிவம் ஆகிய பல உறுப்புக்கள் பேசப்பட்டன. அவை முறையே தளிர், அரும்பு, கயல், மேகம், மின்னல் என்பனவாக உருவகித்துக் கூறப்பட்டதால் இது அநேகாங்க உருவகமாயிற்று.

13. முற்று உருவகம்

பல உறுப்புக்களை உடைய உறுப்பியையும் (பொருளையும்) அதன் உறுப்புக்களையும் ஏற்ற இடத்தொடும் பிறவற்றொடும் முழுமையாக உருவகம் செய்வது முற்று உருவகம் ஆகும்.

[எ - டு] வீழியே களிவண்டு, மென்றகையே தாது
மொழியே முருகு)உலாந் தேரல் - பொழிசின்ற
தேமருவு கோதைத் தெரிவை திருமுகமே
தாழ்ரைஎன் உள்ளத் தடத்து.

பொருள் : நண்பனே! என்உள்ளம் ஆழ்ந்த குளமாகத் திகழ்வதாகும். அதில் தேன் பொருந்திய மலர்களைச் சூடிய கூந்தலை உடைய பெண்ணின் திருமுகமே தாமரை மலராகும். அம்முகத்தில் அமைந்த கண்களே மகிழ்ச்சி கொண்ட வண்டுகளாகும். அப்பெண்ணின் வாயிலிருந்து தோன்றுகின்ற புன்முறுவலே மகரந்தங்களாகும்; மொழியே நறிய நாற்றத்துடன் உலவுகின்ற தேனாகும்.

இப்பாடலில் ஒரு பெண்ணின் உறுப்புக்களாகிய விழி, முதுகை, மொழி, முகம் என்பவை வகண்டு, தாது, தேர், தாய்ப்பாப்பரி என்பவைகளும் உருவகிக்கப்பட்டுள்ளன. தாய்ப்பா குளத்தில் வாழ்வது அதற்கு, அந்த நிலைவன் உள்ளதைக் குளமாக உருவகித்துள்ளதாக இப்பாடல் முற்றுருவகம் ஆயிற்று.

14. அவயவ உருவகம்

உறுப்புக்களை உடைய பொருளை (உறுப்பியை) உருவகம் செய்யாமல் உறுப்புக்களை மட்டும் உருவகம் செய்வது அவயவ உருவகமாகும். (அவயவம் உறுப்பு)

[எ - டு] புருவச் சிலைகுனித்துக் கண்ணம்(பு)என உள்ளத்த(து)

உருவத் தூர்தாரி ஒருவர் - அரீளி
பொருங்கல் சிலம்பில் புனைதல்குல் தேர்மேல்
மருங்குல் கொடிநூட்க வந்து.

பொருள் : நண்பனே! அழகு செய்யப் பெற்ற அல்குல் ஆகிய தேரின் மீது ஏறினான் ஒருத்தி. அவள் தன் இடையாகிய கொடி அசைய வந்தான் அருவிகள் அலைகழிக்கப்படும் மலைக்குன்றில் தோன்றினான் தன்னுடைய புருவமாகிய வில்லை வளைத்தான். கண்ணாகிய அப்பனை என் உள்ளத்தைத் துளைத்துப் போகும்படி எய்தான். இதற்கு நான் செய்ய வேண்டுவது யாது? என்பதனை எனக்குக் கூறுவாயாக.

இப்பாடலில் ஒரு பெண்ணின் புருவம் - வில்; கண் - அம்பு; அல்குல் - தேர்; இடை - கொடி என உறுப்புக்கள் (அவயவங்கள்) உருவகிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் உறுப்புக்களை உடைய அப்பெண்ணாகிய உறுப்பியை (அவயவி) உருவகம் செய்யாமல் ஒருவர் என்னும் அளவில் கூடியுள்ளதால் இது அவயவ உருவகம் ஆயிற்று.

15. அவயவி உருவகம்

அவயவியாகிய பொருளை உருவகம் செய்து அதன் உறுப்புக்களை உருவகிக்காமல் விட்டுவிடுதல் அவயவி உருவகம் ஆகும்.

[எ - டு] வார்புருவம் கூத்தாட வாய்முழலை சோர்ந்த(து)அசைய,
வேர்அரும்பச், சேந்து விழிமதர்ப்ப, - மூர்
அளிக்கும் தெரிவை வகுணம் புயத்தால்
களிக்கும் தவம்உடையேன் கண்.

பொருள் : நண்பனே! நீண்ட புருவம் கூத்தாடியது. வாயில் தோன்றிய வார்த்தையானது உருத்தெரியாமல் தளர்ந்து அழிந்தது. நிறு வியர்வைத் துளி நெற்றியை அழகுபடுத்தியது. விழியானது சிவந்து மதர்த்துக் காணப்பட்டது. இத்தன்மையோடு முறுவல் செய்யும் முகமாகிய தாமரையைக் கண்டு என் கண்கள் களித்தன. அதற்குக் காரணம் நான் முற்பிறவியில் செய்த நல்வினைப் பயனே ஆகும்.

77 தண்டியலங்காரம் - தெளிவுரை

பெண்ணின் முகத்தைத் தாமரை என உருவகித்து அதன் உறுப்புக்களான புருவம் முதலானவற்றை உருவகிக்காமல் விட்டதால் இது அவயவி உருவகமாயிற்று.

உருவகம் பிறவுணிகளால்

4. தீவகவணி

தீவகம் என்னும் வடசொல்லுக்கு 'விளக்கு' என்பது பொருளாகும். ஓரிடத்தில் வைக்கப்பட்ட விளக்கு, பல இடங்களிலும் உள்ள பொருளை விளங்கக் காட்டும். அதுபோல ஓரிடத்தில் நின்ற சொல் பல இடங்களிலும் சென்று பொருளை விளக்குவது தீவக அணியாகும். இதற்கு விளக்கு அணி என்னும் வேறு பெயரும் உண்டு. இதனை வடநூலார் 'தீப அலங்காரம்' என்பர்.

தீவக அணியின் இலக்கணம் (4)

38. குணம்¹தொழில்² சாதி³ பொருள்⁴குறித்(து) ஒருசொல் ஒருவயின் நின்றும் பலவயின் பொருள்தரின் தீவகம் செய்யுள் மூவிடத்(து) இயலும்.

[இ - ள்] 1.குணம் 2.தொழில் 3.சாதி 4.பொருள் ஆகிய நான்கனுள் யாதானும் ஒன்றைக் குறிக்கும் ஒருசொல் ஓரிடத்தில் நிற்கும். அச்சொல் செய்யுளில் பல இடத்தும் நின்ற சொற்களோடு பொருந்திப் பொருள் விளைப்பது தீவக அணியாகும். அது செய்யுளின் மூன்றிடத்தும் வெளிப்பட்டுத் தோன்றும்.

மூன்றிடமாவன : முதல், இடை, கடை என்பனவாம். அவற்றிற்கேற்பத் தீவகமும் முதலிலைத் தீவகம், இடைநிலைத் தீவகம், கடைநிலைத் தீவகம் என மூன்றாயின. இம்மூன்றையும் குணம், தொழில், சாதி, பொருள் என்னும் நான்கோடு உறழ்ப் பன்னிரண்டாகும்.

1. முதலிலைத் தீவகம்

1. முதலிலைக் குணத்தீவகம்

(முதற்கண் நிற்கும் பண்பை உணர்த்தும் சொல், பிற சொற்களோடு இயைந்து பொருள் உணர்த்துவது முதலிலைக் குணத்தீவகம் ஆகும்.)

[எ - டு] சேந்தன வேந்தன் திருநெடுங்கண்,¹ தெவ்வேந்தர்
எந்து தடந்தோள் இழிகுருதி - பாய்ந்து
திசைஅனைத்தும்² வீரச் சிலைபொழிந்த அம்பு³
மிசைஅனைத்தும் புட்குலமும் வீழ்ந்து.⁴

பொருள் : 1. அரசனது அழகிய நீண்ட கண்கள் சினத்தால் சிவந்தன 2. அந்த அளவில் பகைவர்களின் உயர்ந்த தோள்கள் அம்புகள் பட்டுச் சிவந்தன 3. அத்தோள்களில் இருந்து வெளிப்பட்ட குருதியால் திசைகள் அனைத்தும் சிவந்தன 4. அந்தக் குருதியில் தோய்ந்ததால் வில்லிலிருந்து வெளிப்பட்ட அம்புகள் சிவந்தன 5. அக்குருதி மேல்படுதலால் பறவை இனங்கள் அனைத்தும் சிவந்தன.

சேந்தன என்னும் சொல் செம்மை என்னும் புண்படியாய்த் தோன்றிய சொல். அச்சொல் சிவத்தல் என்னும் நிறத்தைக் குறிக்கும். சேந்தன என முதற்கண் நின்ற அச்சொல் கண் சேந்தன; தோள் சேந்தன; திசை அனைத்தும் சேந்தன; அம்பு சேந்தன; புட்குலம் சேந்தன எனப் பல சொற்களோடும் சேர்ந்து பொருள் கொள்ளும்படி இயைந்து நின்று. எனவே இது முதலிலைக் குணத்தீவகமாயிற்று.

2. முதலிலைத் தொழில் தீவகம்

முதற்கண் நிற்கும் தொழிலை உணர்த்தும் சொல், செய்யுளின் பிற சொற்களோடு இயைந்து பொருள்படுதலே முதலிலைத் தொழில் தீவகமாகும்.

[௪ - ௮] முருகவேல் சூகா முருகுத்தான்' வரன்' பரிமுருகவேல் எனவை முனைத்தான்' சாண்டலார்த்து வேலாய வானைக் கிரியைவை தாங்கினான்' வேலாய இடை சீழித்தான் வெந்து

பொருள் : முருகவேல் 1. சூகாதுமனாகிய மாமரத்தை வெப்பொருள் சாலத்தான் 2. வல்வியம்மையில் அழகிய கூத்தலில் மானவையாய் முனைத்தான் 3. மேல்மை பொருத்திய தேவர்களுக்கு அடைக்கலம் தந்து அவர்களுடைய படை யைக் (சேனையைக்) காத்தான் 4. தன்னுடைய வேல்படை யால் கிரவுஞ்ச மனையை இரண்டாகப் பிரித்தான்.

இப்பாடலில் முதல் நிற்கும் பொருள் பெயர் முருகவேல் என்பதாகும். அப்பெயர் தடித்தான், முனைத்தான், தாங்கினான், கிழித்தான் என்னும் சொற்களோடு இயைந்து பொருளை விவாக்கியதால் முதலியவை பொருள் தீவகமாகிற்று.

II. இடைநிலைத் தீவகம்

1. இடைநிலைக் குணத் தீவகம்

செய்யுளின் இடையில் நின்று குணப்பொருள் உணர்த்தும் சொல், சிற சொற்களோடு சென்று இயைந்து பொருள்படுவது இடை நிலைக் குணத் தீவகமாகும்.

[௪ - ௮] எடுத்த நினைகொணா என்னுமே வென்றி வடித்த(து)இவக்கு வைவாணை வாங்கத் - துடித்தனவே தண்ணார மார்பும்' தடத்தொளும்' வேல்வீழியும்' எண்ணாத மண்ணர்க்க(கு) இடம்.

பொருள் : தாம் கவர் நினைத்த ஆவிரைகளைக் (பகக்களைக்) கொண்டு வருக என அரசன் கூறினான். உடனே அவ்வரசனுடைய வீரன் வெற்றி பொருத்திய கூரிய வாளைத் தன் வலக்கையில் எந்தினான். அவ்வளவில் பகைவர்களின் குவிர்ச்சி பொருத்திய முத்துமலை அணிந்த 1. மார்பும் 2. அகன்ற கையும் 3. வேல் போன்ற நீண்ட கண்ணும் இடப்பட்டும் துடித்தன.

இப்பாடலின் இடையில் நின்று துடித்தல் என்னும் சொல் பண்பு குறித்த சொல். இது மார்பு துடித்தது, கை துடித்தது, கண் துடித்தது என மூன்று சொற்களோடு இயைந்து பொருள்பட்டதால் இடைநிலைக் குணத்தீவகம் ஆயிற்று.

துடித்தல் என்பது தொழில் தன்மையாயினும் கண் துடித்தல் என்பது தீயநிமித்தம் உணர்த்துதலால் பண்பாயிற்று.

2. இடைநிலைத் தொழில் தீவகம்

இடையில் நின்று தொழிலை உணர்த்தும் சொல், ஏனையவற்றொடும் சென்று இயைந்து பொருள்படுவது இடைநிலைத் தொழில் தீவகமாகும்.

[எ - கு] எடுக்கும் சிலைநின்று எதிர்த்தவரும் கேளும்
வடுக்கொண(டு) உறந்துணிய வாளி - தொடுக்கும்
கொடையும் திருஅருளும் கோடாது செங்கோல்
நடையும் பெரும்புலவர் நா.

பொருள் : ஓர் அரசன் தன் கையில் ஏந்திய வில்லில் அம்புகளை வைத்துத் தொடுத்தான். அதனால் அவனை எதிர்த்த அரசர்களும் அவர்களுக்கு உறவாயினோரும் மாம்பு அறுபட்டு விழ்ந்தனர். அவ்வளவில் புலவர்களின் நாவானது அப்பேரரசனின் கொடையையும், அவனுடைய அருட் குணத்தையும் செங்கோலின் திறத்தினையும் பாக்களில் தொடுத்துப் புகழ்வதாயின.

இப்பாடலின் இடையில் நின்ற தொழிற்சொல் தொடுக்கும் என்பதாகும். அது கொடை, அருள், நடை என்னும் சொற்களோடு இயைந்து பொருள் தந்ததால் இடைநிலைத் தொழில் தீவகமாயிற்று.

3. இடைநிலைச் சாதித்தீவகம்

இடையில் நின்று சாதியை உணர்த்தும் சொல், ஏனையவற்றொடும் சென்றியைந்து பொருள் புலப்படுத்துவது இடைநிலைச் சாதித் தீவகமாகும்.

[எ - கு] கரமருவு பொற்றொடியாம்;¹ காலில் கழலாம்;²
பொருளில் புயவலயம் ஆகும்;³ - அர(வு)அரைமேல்
நாணாம் அறற்கு,⁴ நகைமணிகேர் தாழ்குழையாம்;⁵
பூணாம்,⁶ புனைமாலை⁷ யாம்.

பொருள் : நல்ல பாம்பானது சிவபெருமானுக்குக் 1. கையில் பொருந்திய அழகிய வளையலாகும் 2. காலில் அணியும் வீரக் கழலாகும். 3. ஒப்பில்லாத தோள் வளையமாகும் 4. இடுப்பில் அணிகின்ற அரைஞாண் 5. அழகிய காது வளையமாகும் 6. மற்றும் பல அணிகளாம் 7. அழகிய மாலையும் ஆகும்.

இப்பாடலின் இடையில் நின்ற சொல் அரவு என்பதாகும். இது பாம்பினுள் ஒரு சாதியாகிய நல்ல பாம்பினைக் குறிப்பதாகும். இச்சொல் தொடி, கழல், புயவலயம், அரைஞாண், குழை, ஆணி, மாலை ஆகிய சொற்களோடு இயைந்து நின்று பொருள் புலப்படுத்துவதால் இடைநிலைச் சாதித் தீவகமாயிற்று.

4. இடைநிலைப் பொருள் தீவகம்

இடையில் நின்று பொருளை உணர்த்தும் சொல், பிற சொற்களோடு சென்று இயைந்து பொருள் புலப்படுத்துவது இடைநிலைப் பொருள் தீவகமாகும்.

[எ - ௫] மான்அமரும் கண்ணாள் மணிவயிற்றில் வந்(து)உதித்தான்/
தானவரை என்றும் தலைஅழித்தான்² - யானைமுகன்
ஓட்டினான் வெங்கலியை³ உள்ளத்(து) இனி(து)அமர்த்(து)
வீட்டினான் நம்மேல் வினை.⁴

பொருள் : மடப்பம் பொருந்திய மானின் பார்வையை ஒத்த கண்ணிவை
உடையவள் உமாதேவி. 1. அவளுடைய அழகிய நிருவயிற்றில் இருந்து
பிறந்தான் விநாயகப் பெருமான் 2. அவன் எப்போதும் அகார்களை
அழித்தான் 3. கொடிய வறுமையைப் போக்கியவன் 4. உள்ளத்தின்
கண்ணே இனியதாய் வீற்றிருந்து நம்முடைய கன்ம வினைப்பகையை
ஓட்ச்செய்தான்.

இப்பாடலின் இடையில் நிற்கும் சொல் யானைமுகன். இச்சொல்
பொருள் குறித்த சொல்லாகும். இது உதித்தான், அழித்தான், ஓட்டினான்,
வீட்டினான் என்னும் சொற்களோடு இயைந்து பொருள் தந்தது. ஆகையால்
இடைநிலைப் பொருள் தீவகமாயிற்று.

III. கடைநிலைத் தீவகம்

1. கடைநிலைக் குணத்தீவகம்

இறுதியில் நின்று குணத்தை உணர்த்தும் சொல், ஏனைய
சொற்களோடு சென்றியைந்து பொருளைப் புலப்படுத்துவது கடைநிலைக்
குணத் தீவகமாகும்.

[எ - ௫] ஒருவன் அறிவானும் எல்லாய்யா(து) ஒன்றும்
ஒருவன் அறியா தவனும்² - ஒருவன்
குணம்அடங்கக் குற்றம் உளானும்³ ஒருவன்
கணம்அடங்கக் கற்றானும்⁴ இவ்.

பொருள் : 1. எல்லாவற்றையும் அறிந்த ஒருவன் இவ்உலகத்தில் இல்லை
2. யாதொன்றையும் அறியாதவனும் இவ்உலகத்தில் இல்லை 3. முழுமையும்
நற்குணங்களைப் பெற்ற ஒருவனும் இல்லை. முழுமையும் தீய
குணங்களைப் பெற்றவனும் இல்லை 4. இவற்றைப் போல அனைத்துத்
துறைகளையும் கற்றறிந்தவனும் இல்லை.

இவ் என்பது இவ்லாமையை உணர்த்தும் பண்புச்சொல் ஆகும்.
இது சுற்றில் நின்று அறிவானும் இவ்; அறியாதவனும் இவ்; உளானும்
இலானும் இவ்; கற்றானும் இவ் என முன் உள்ள சொற்களோடு
பொருந்திப் பொருள் தந்தது. எனவே இது கடைநிலைக் குணத்
தீவகமாயிற்று.

2. கடைநிலைத் தொழில் தீவகம்

இறுதியில் நின்று தொழிலை உணர்த்தும் சொல், பிற
சொற்களோடு சென்றியைந்து பொருள்புலப்படுத்துவது கடைநிலைத்
தொழில் தீவகமாகும்.

[எ - 6] துற(வு)உளவாச் சான்றோர் இளிவரவும்¹ தூய
 சீறஉளவா ஊன்துறவா ஊணும்² - பறைகரங்கக்
 கொண்டான் இருப்பக் கொடுங்குழையாள் தெய்வமும்³ ஒன்(று)
 உண்டாக வைக்கற்பாற்(று) அன்று

பொருள் : 1. மெய்யுணர்வு பெற்ற ஞானியர்களுக்குச் சிறந்த துறவு நெறி இருக்க மற்றைக் கூடா ஒழுக்கம் கொள்ளாதல் 2. தூய்மையான நல்ல உணவுகள் இருக்க ஊன் கலந்த உணவு உளதாதல் 3. மணமுரசு ஒலிக்க மணந்து கொண்ட பெண்ணுக்கு அக்கணவன் இருக்கப் பிறிதொரு தெய்வத்தை வணங்குதல் ஆகியவை மதிக்கத்தக்கது அன்றாம்.

வைக்கப்பாற்றன்று என்பது ஒரு சொல் நீர்மைத்து. அதற்கு மதிக்கத்தக்கதன்று என்பது பொருள். இது வினைச் சொல்லாகும். இச்சொல் இளிவரவு, ஊன், தெய்வம் என்னும் சொற்களுடன் பொருந்தி நின்று பொருள் தந்ததால் இது கடைநிலைத் தொழில் தீவகம் ஆயிற்று.

3. கடைநிலைப் பொருள் தீவகம்

இறுதியில் நின்று பொருளை உணர்த்துகின்ற பெயர்ச்சொல், பிற சொற்களோடு இயைந்து பொருள் புலப்படுத்துவது கடைநிலைப் பொருள் தீவகமாகும்.

[எ - 6] புறத்தன¹ ஊரன² நீரன³ மாவின்
 திறத்தன⁴ கொல்சே ரியவே⁵ - (அறத்தின்
 மகனை முறைசெய்தான் மாவஞ்சி ஆட்டி
 முகனை முறைசெய்த கண்.)

பொருள் : கன்றினைக் கொன்ற குற்றத்திற்காகத் தன் மகனைத் தேர்க்காலில் இட்டுக் கொன்றவன் மனுநீதிச் சோழன். அச்சோழனின் மேன்மை பொருந்தியது வஞ்சி என்னும் நகரமாகும். அந்நகரில் உள்ள பெண்களின் முகத்தை அழகு செய்பவை அவர்தம் கண்கள். அவை 1. வெளியிடத்துள்ள மான்களின் கண்களைப் போன்றன 2. நாட்டின்கண் உள்ள அம்புகளை ஒப்பன 3. நீரின்கண் உள்ள தாமரையைப் போன்றன 4. மாவடுக்களைப் பிளந்தாற் போன்றன 5. கொல்லர்களின் சேரிகளில் செய்யப்படும் வாளைப் போன்றன.

இப்பாடலின் இறுதியில் இடம்பெற்ற கண் என்னும் பொருள் குறித்த சொல் புறம், ஊர், நீர், மாவடு, கொல்சேரி என்னும் சொற்களோடு இயைந்து பொருள் உணர்த்தியதால் இது கடைநிலைப் பொருள் தீவகமாயிற்று.

7. வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி

(கவிஞன் ஒரு பொருளைச் சிறப்பிக்கக் கருதுவான். அதற்கு உலகமறிந்த வலிவுடைய பிறிதொரு பொருளை எடுத்துக்காட்டி முடிப்பான். இதுவே வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாகும்.) விரசோழியப் பிள்ளையார் 'பிற்பொருள் வைப்பு' எனக் கூறுகின்றது. இதனை வடநூலார் 'அர்த்தாந்தர நியாசம்' என்பர். (அர்த்தம் - பொருள்; அந்தரம் - வேறு; நியாசம் - வைப்பு)

வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியின் இலக்கணம்

45. முன்னொன்று தொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப் பின்னொரு பொருளை உலகு அறி பெற்றி ஏற்றிவைத்து உரைப்பது வேற்றுப்பொருள் வைப்பே.

[இ - ன்] முன்னர் ஒரு பொருளின் சிறப்பைக் கூறத் தொடங்குவார். பின்னர் அப்பொருளை உறுதிப்படுத்துவதற்கு வலிவுடைய பிறிதொரு பொருளை வைப்பார். அப்படி வைக்கும் பொருள் உலகினர் அனைவரும் அறிந்த பொருளாய் இருக்கும். இவ்வாறு ஒன்றற்குப் பிறிதொரு பொருளை அமைத்துக் காட்டுவது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாகும்.

ஒரு சிறப்புப் பொருளை உறுதிப்படுத்தி முடிப்பதற்குப் பொதுப் பொருளைக் கூறுவர். பொதுப்பொருளை உறுதிப்படுத்திக் கூறச் சிறப்புப் பொருளைக் கூறுவதும் உண்டு. ஆயினும் அப்பொருள்கள் உலகறிந்த பொருள்களாக இருக்க வேண்டும்.

வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியின் வகைகள் (8)

46. முழுவதும் சேறல்¹ ஒருவழிச் சேறல்²
முரணித் தோன்றல்³ சிலேடையின் முடித்தல்⁴
கூடா இயற்கை⁵ கூடும் இயற்கை⁶
இருமை இயற்கை⁷ விபரீதப் படுத்தல்⁸ என்று
இன்னவை எட்டும் அதனது இயல்பே.

[இ - ன்] 1. முழுவதும் சேறல் 2. ஒருவழிச் சேறல் 3. முரணித் தோன்றல் 4. சிலேடையின் முடித்தல் 5. கூடா இயற்கை 6. கூடும் இயற்கை 7. இருமை இயற்கை 8. விபரீதப் படுத்தல் என்னும் எட்டும் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியின் வகைகள் ஆகும்.

1. முழுவதும் சேறல்

ஒன்றற்குக் கூறிய இயல்பு உலகில் உள்ள அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் பொருந்தும் வண்ணம் உரைப்பது முழுவதும் சேறல் ஆகும்.

[எ - ஓ] புறத்தந்த்(து) இருள்இரியப் பொன்றேமீ உய்த்துச்
சிறந்த ஒளிவளர்க்கும் தேரோன் - மறைந்தான்
புறஆழி சூழ்ந்த புவனத்தே தோன்றி
இறவாது வாழ்கின்றார் யார்.

பொருள் : உலகத்தில் காணப்படுகின்ற புற இருளை நீக்கி உயிர்களைக் காப்பவன் சூரியன். மிகுந்த ஒளியை வெளிப்படுத்துகின்ற தேரை உடைய அவன் மறைந்தான். கடலால் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகத்தில் இறவாமல் (சாகாமல்) நிலைத்து வாழ்பவர் யார்?

இப்பாடலில் கவிஞன் கூற வந்த பொருள் நிலையாமையாகும். இக்கருத்தைப் புலப்படுத்த வைக்கப்பட்ட செய்தி சூரியன் மறைதல். உலகத்தினர் அனைவரும் அறிந்த சூரியன் மறைதலைக் கொண்டு அனைவரும் அழிவர் என்பதைக் காட்டியதால் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பாயிற்று. சூரியனுக்குரிய தோன்றி மறைதலாகிய செயல் அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் நிகழும். ஆதலின் இது முழுவதும் சேறலாயிற்று.

2. ஒருவழிச்சேறல்

ஒன்றற்குக் கூறப்பட்ட இயல்பு சில பொருள்களுக்கு மட்டும் பொருந்தி வருவது ஒருவழிச் சேறலாகும்.

[எ - ஓ] எண்ணும் பயன்தூக்கா(து) யார்க்கும் வரையாது |
மண்ணுலகில் வாமன் அருள்வளர்க்கும் - தண்நறுந்தேன்
பூத்(து)அளிக்கும் தாராய்! புகழாளர்க்கு எவ்வயிரும்
காத்(து)அளிக்கை அன்றோ கடன்.

பொருள் : குளிர்ந்த இனிய தேனைக் கொடுக்கின்ற மலர்களால் ஆகிய மாலையை அணிந்தவனே! திருமால் தனக்கென எப்பயனையும் கருதாது உலகில் உள்ள அனைவருக்கும் இல்லை என்று கூறாமல் கருணை செய்து அருளுகின்றான். அதுபோலப் புகழ்உடையார்க்கு எல்லா உயிர்களையும் காத்தளித்தலே கடமையாகும்.

இப்பாடலில் கவிஞன் கூறக் கருதிய பொருள் எல்லா உயிர்களையும் காத்தலாகிய கடமையினை. அதனை முடித்தற்கு வைக்கப்பட்ட பொருள் திருமாலின் காத்தல் தொழிலாகும். முக்கடவுள்களுள் திருமாலே காக்கும் கடவுள் என்பது உலகறிந்த செய்தியாகும். காத்தலைப் புகழ்உடையார் மீது ஏற்றிக் கூறியதால் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பாயிற்று. எவ்வயிரையும் காத்தளிக்கும் தன்மை அனைவருக்கும் பொருந்தாது. ஒரு சிலராகிய புகழாளர்க்கே பொருந்துவதால் இது ஒருவழிச் சேறலாயிற்று.

3. முரணித் தோன்றல்

தம்முள் மாறுபட்டு இருக்கும் தன்மையுடைய பொருளை வைப்பது முரணித் தோன்றல் ஆகும்.

[எ - ௫] வெய்ய குரல்தோன்றி வெஞ்சினை(று) உட்கொளினும்
பெய்யும் முகில்தன்னைப் பேணுவரால் - வையத்(து)
இருள்பொழியும் குற்றம் பலவநீனும் யார்க்கும்
பொருள்பொழிவார் மேற்றே புகழ்.

பொருள் : கொடிய இடியைத் தன்னிடத்தே கொண்டது மேகம். அது அச்சப்படும்படியான இடி ஓசையைத் தோற்றுவித்து மழையைப் பொழியும். ஆயினும் அம்மேகத்தை அனைவரும் பாராட்டுவர். வரையறையின்றிப் பிறருக்குக் கொடுக்கும் வள்ளன்மை கொண்டிருப்பவர், பல கொடிய குற்றங்களைச் செய்யினும் உலகம் அவர்களையே பாராட்டும்.

இப்பாடலில் கவிஞன் கூற வந்த பொருள் குற்றமிருப்பினும் கொடையாளனை யாவரும் புகழ்வார் என்பதாகும். இதனை வலியுறுத்த கொடிய ஓசையைச் செய்து மழையைப் பொழிந்து பாராட்டுப் பெறும் மேகம் வைக்கப்பட்டது. உலகறிந்த இப்பொருளால் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பாயிற்று. குற்றம் உடையவர் பழிக்கப்பட வேண்டும். மாறாகப் புகழப்பட்டதால் இது முரணித் தோன்றல் ஆயிற்று.

4. சிலேடையின் முடித்தல்

முன் வைத்த பொருளையும் பின் வைத்த பொருளையும் சிலேடையால் முடித்துக் காட்டுவது சிலேடையின் முடித்தலாகும்.

[எ - ௫] எற்றே கொடிமுல்லை தன்னனை வளர்த்து)எடுத்த
முற்றிழையான் வாட முறுவலிக்கும்; முற்று
முடியாப் பரவை முழங்கு)உலகத்த(து) என்றும்
கொடியார்க்கும் உண்டோ குணம்.

பொருள் : குறைவற்ற அணிகலன்களை அணிந்த தலைவியால் வளர்க்கப்பட்டது முல்லை. அது தலைவி வருந்தும்படியாக அரும்புகளை ஈன்று முறுவலித்தது. முழக்கத்தினை உடையதும் முடிவு தெரியாததுமாய் விளங்கும் கடலால் சூழப்பட்டது இந்நிலவுலகம். இதில் வாழ்கின்ற தொடியார்க்குக் குணம் உண்டோ?

இப்பாடலில் கொடியார் என்னும் சொல் இருபொருள் பயப்பதாகும். கொடியார் என்பது கொடுமை உடையார்க்கும் கொடிக்கும் பெயராய் அமைந்தது. இதில் வளர்த்தெடுத்தவர் என்றும் பாராமல் அவருக்கே துன்பம் தருபவர் உலகில் உண்டு என்பது கவிஞன் கூற வந்த பொருள். இச்செய்தி, தன்னை வளர்த்தெடுத்த தலைவி தலைவனுடைய பிரிவால் வருந்துமாறு முல்லைக்கொடி முறுவலிக்கும் என்னும் நிகழ்ச்சியில் வைத்துக் காட்டப்பட்டது. அதற்கு எடுத்துரைக்கப்பட்ட வலிவுடைய உலகறிந்தபொருள் கொடியார்க்குக் குணம் இல்லை என்பதாகும். எனவே இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பாயிற்று. கொடிக்கும் கொடியவருக்கும் பொருந்தும்படியாகக் 'கொடியார்' என்னும் சொல் கூறப்பட்டதால் இது சிலேடையின் முடித்தலாயிற்று.

5. கூடா இயற்கை

பொருந்தாத இயல்புடைய ஒன்றைப் பொருந்துவதாகக் கூறுவது கூடா இயற்கை ஆகும்.

[எ - ௫] ஆர வடமும்¹ அதிசீத சந்தனமும்²
 ஈ நிலவும்³ எலிரியும் - பாரில்
 துதிவகையான் மேம்பட்ட துப்புரவும் தத்தம்
 வீதிவகையான் வேறு படும்.

பொருள்: 1. குளிர்ச்சி பொருந்திய கடலில் தோன்றிய முத்து மாலை
 2. மிகவும் குளிர்ந்த சந்தனம் 3. குளிர்ந்த நிலவு ஆகிய மூன்றும்
 தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தும் தலைவியருக்குக் கொடிய தீயின்
 வெப்பத்தைத் தருகின்றன. இவ்வகையில் புகழ்தற்குரிய வகையினான்
 மேம்பட்ட பொருள்களும் அவரவர் வினைக்கேற்ற விதியினால் தத்தம்
 நிலையிலிருந்து மாறுபடுகின்றன.

இப்பாடலில் கவிஞன் கூற வந்த பொருள் தனித்திருக்கும்
 தலைவிக்குக் குளிர்ச்சி தரும் பொருள்கள் வெம்மை செய்யும் என்பதாகும்.
 அதனை உறுதிப்படுத்த நுகர்தற்குரிய பொருள்களும் அவரவர்
 வினைகளால் வேறுபடும் என்பது உலகறிந்த செய்தியாகிய வேற்றுப்
 பொருள் வைப்பாம். முத்துமாலை, சந்தனம், நிலவு ஆகிய பொருள்களில்
 நெருப்பின் தன்மை இருந்ததாகக் காட்டுவது கூடா இயற்கை (பொருந்தா
 இயல்பு) ஆகும்.

6. கூடும் இயற்கை

பொருந்தும் இயல்புடைய ஒன்றை அதற்கேற்பக் காட்டுவது
 கூடும் இயற்கை ஆகும்.

[எ - ௫] பொய் உரையா நண்பர் புனைதேர் நெறிநோக்கிக்
 கைவளைசோர்ந்த(து) ஆவி கரைந்த(து) உருவார் - மெய்வெதும்பப்
 பூத்தகையும் செங்காந்தள் பொங்கு) ஒலிநீர் ஞாலத்து
 தீத்தகையார்க்கு) ஈதே செயல்.

பொருள்: எக்காலத்தும் உண்மையை உரைப்பவர் தலைவர். அவருடைய
 அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர் வரும் வழியைப் பார்த்து நின்றனர் பெண்கள்.
 அப்போது செங்காந்தள் மலர்கள் மலர்ந்து அவர்களுக்கு வருத்தம் தந்தன.
 அதனால் தலைவியர்களின் கைவளையல்கள் கழன்றன. உடல் நைந்து
 வெதும்பியது. மிகுந்த ஒலியினை உடைய கடலால் குழப்பட்ட
 இந்நிலவுலகில் வாழும் தீக்குணம் உடையவர்களுக்கு இதுதான் செயல்.

(இப்பாடலில் தலைவனின் வருகையை எதிர்பார்த்துத்
 துன்பமும் பெண்கள் மேலும் வருந்துமாறு செங்காந்தள் பூத்துக் கிடந்தது
 என்பது கவிஞன் கூற வந்த பொருள்) அதற்கு வலிவூட்ட உலகில் கொடிய
 தன்மை கொண்டவர்க்குப் பிறரை வருத்துவதே இயல்பு என்னும் உலகறி
 பொருளை ஏற்றிக் கூறியதால் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பாயிற்று.

(தீய தன்மை வாய்ந்தவர் பிறருக்குத் தீமை செய்வர் என்பது பொருத்தமுடையதாம்.) ஆதலால் இது கூடும் இயற்கை ஆயிற்று.

7. இருமை இயற்கை

பொருந்தும் தன்மை, பொருந்தாத் தன்மை உடையனவற்றை ஒருங்கு வைத்துக் கூறுவது இருமை இயற்கை ஆகும்.

[எ - ஓ] கோவலர்வாய் வேய்ங்குழலே அணரிக் குரைகடலும்
கூலித் தமியோரைத் கொல்லுமால் - பாவர்ய!
பெரியோரும் பேணாது செய்வரே போலும்
சிறியோர் சிறர்க்கு)இயற்றும் தீங்கு.

பொருள் : பாவையைப் போன்ற பெண்ணை பகக்களாகக் காக்கும் ஆயர்கள் வெளிப்படுத்தும் குழல் ஓசையேயன்றிக் கடல் ஒவியும் பெரும் முழக்கம் செய்து தனித்திருக்கும் பெண்டிரைக் கொல்லுகின்றது. சிறியோர் பிறருக்குச் செய்யும் தீமையைப் பெரிய குணம் உடையாரும் ஆய்ந்து அறியாமல் செய்வர்போல் தோன்றுகிறது.

இப்பாடலில் தனித்திருக்கும் பெண்களுக்கு ஆயர்களின் குழலும் கடல் ஓசையும் துன்பம் தந்தன என்பது கவிஞர் கூற வந்த கருத்து. (இதற்குச் சிறியோர் செய்யும் தீங்கினைப் பெரியோரும் செய்வர் என்பது வலிவுடைய பொருளாகக் கூறப்பட்டது.) உலகோர் அறிந்த இப்பொருளைக் கூட்டி உரைத்ததால் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பாயிற்று. சிறியோர் பிறருக்குத் தீமை செய்வர் என்பது பொருந்தும் இயல்பாகும். பெரியோர் தீங்கு இயற்றல் என்பது பொருந்தா இயல்பாகும். கூடுதல், கூடாமையாகிய இரண்டும் ஒருங்கே கூறப்பட்டதால் இது இருமை இயற்கை ஆயிற்று. (கோவலர் குழலொலி - சிறியோர்; கடலொலி - பெரியோர்)

8. விபரீதப் படுத்தல்

இயற்கைக்கு மாறாய் நடந்ததனைக் கொண்டு முடிப்பது விபரீதப் படுத்தல் ஆகும்.

[எ - ஓ] தலைஇழந்தான் எவ்உயிரும் தந்தான்,¹ சிதாவைக்
கொலைபுரிந்தான் குற்றம் கடிந்தான்,² - உலகில்
தனிமுதன்மை பூண்டோர் உயர்ந்தோர் வேண்டுவரேல் தப்பாம்
வினையும் விபரீத மாம்.

பொருள் : 1. அனைத்து உலகங்களையும் அதில் உள்ள உயிர்களையும் படைத்தவன் பிரம்மன். அவன் முன்பு சிவபெருமானால் தலையை இழந்தான் 2. தன்னுடைய தந்தையைக் கொன்ற சண்டசன் குற்றங்களிலிருந்து நீங்கினான். ஒருவருக்கும் இல்லாத ஒப்பற்ற மேன்மையை உடையோர் உயர்ந்தோர். அவர்கள் நினைப்பின் தப்பாத (நன்மைக்குப் புண்ணியம்; தீமைக்குப் பாவம் என்னும்) வினைகளும் உலகத்தில் மாறுபடும்.

இப்பாடலில் தலையிழந்த பிரம்மன் உயிரைத் தந்தான்,
உத்தமனைக் கொண்டு சண்டசன் குற்றம் நீங்கினான் என்பன கவிஞர் கூற
வந்த கருத்து. இதனை முடித்தற்கு மேன்மை உடையவர்கள் தவறு
செய்விலும் அது தவறாகாது என்னும் உலகறிந்த பொருளை ஏற்றி வைத்து
உரைத்ததால் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பாயிற்று. பிரம்மனின்
வினைப்பயன் தீதாகவும் சண்டசனின் தீவினைப்பயன் நன்மையாகவும்
வந்ததால் விபரிப்படுத்தல் ஆயிற்று.